

۶۶۱۰۱
۳۰۳۹۹

۶۶۶۶
۲۰۳۳۳۳

[illegible]

سُبْحَانَ مَنْ يَرَى الْفَلَاحَ فِي الصَّافِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ

الطَّيْرِ فِي الْهَوَا سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَاكُنْ وَلَا هَاكُنْ غَيْرُهُ

دوبعد از آن صدر مرتبه صلوات بفرستد بعد از تسبیح در آن روز غرض در عدم رجوع

بر منتهی گفته که جامع حایل بهیچ در راه سعادت ندارد و مفت منزع است و در بیان آن

در سجده لرحم دعا دعوی یا مَنْ لَيْسَ غَيْرُ رَبِّ بَدْعِي يَا مَنْ لَيْسَ قَوْفُكَ بِالْجَحْشِ

يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلِكٌ يُتَّقَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُعْطَى

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُوشَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُغْشَى

يَا مَنْ لَا يَزِيدُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى

كَثْرَةِ الذُّنُوبِ إِلَّا عَفْوَ وَصَفْحًا صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَفْعَلْ بِكَ كَذَا وَكَذَا هَذَا هَذَا طَلَبُ

عَرَفَةِ وَرَوْزِ لَرْدِ عَالَمِ بَاخْلَاصِ نَجْوَاهِ وَحَاجَتِ أَوْدَالِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ان حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه منقول است که حضرت
رسول صل الله علیه واله فرمود که هر که چهار آیه از اول سوره بقره
که چهار آیه است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَلَمْ نَكُنِ الْكِتَابُ
لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ه وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ه
اُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ اُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ه و آیه
الکرسی تا العلی العظیم با دو آیه بعد از آن کتابها فيها خالدين
و این سه آیه آخر سوره بقره که اَمِنْ اَوَّلِ سُورَةِ بِنَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ

وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اَمِنْ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
لَا نَفِرُ بَيْنَ يَدَيْهِ احَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَتَالُوْا سِعْتَنَا وَاَطَعْنَا غَفْرًا
رَبَّنَا وَابْنِ الْبَنَاتِ الْمَصِيْرُ ه لَا يَكْفِي اللهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا
لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا

اِنَّ نَسِيْدَنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اَوْرَاقَ جَلَنَةِ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَاطَاقَةُ لَنَا

بِإِذْنِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَإِنَّمَا أَنْتَ مُؤَلِّمُنَا فَاغْفِرْ
 عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ بدی در خود و در مالش نه بنید و شیطان
 بخود یک او نباید و قرآن را فراموش نکند و هر آیه الکسیه را در
 وقت خواب بخواند از فالج ایمن گردد و هر که بعد از نماز بخواند هیچ
 صاحب نیستی بماند و نویسانند و از حضرت امام محمد باقر ع السلام
 منقولست که هر یک مرتبه آیه الکسیه بخواند حق تعالی از او برکورداند
 هزار بلا را از بلاهای دنیا و هزار بلا را از بلاهای آخرت که سهل ترین
 بلاهای دنیا فقر و احتیاج باشد و کم از بلاهای آخرت عذاب قبر
 و هر که پیش از طلوع آفتاب یا نزد مرتبه قل هو الله احد و یازده مرتبه
 سوره انا انزلناه و یازده مرتبه آیه الکسیه بخواند خدا مالش را
 از تلف حفظ نماید و چون کسی خواهد از خواندن بیرون رود بجهت
 حاجت دنیائی از چند آیه از آخر سوره ال عمران را بخواند که این
 فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ تَاخِرُ سُورَةُ بَايَةِ الْكَرْسِيِّ وَسُورَةُ
 اَنَا أَنْزَلْنَاهُ وَسُورَةُ حَمْدِ مُحَمَّدٍ وَانْخَوَانِدِ بِرُوحِ دُودِ مَرَصِفِ
 حَاصِ، ای اوله و حضرت رسول ۲ فرموده که هر که صد مرتبه آیه الکسیه بخواند صد
 بار که ملتصقات خود بعبادت کرده باشد و حضرت امام علی ع فرموده که
 در میان خوف و غلبه دست راست بر سر خود گذارد و در آیه یس خواند
 اَغْفِرْ دُونَكَ اللَّهُ يَتَغَوَّنَ وَلَهُ عَزَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلُوبُ دُرِّهَا

در بیان بشرابط و ادب داعی باین اسامی که مشهور
و معروف است بکمال اسم و تخریص کننده این اسامی پس سزاوار و بحال
شروع کننده در این امریست بنت خط است اول
آنکه بنیت فاضل را از جهت اسماء جازم این بدون شک و برپی و انتقال
نمایه باینکه روحانیت از مراقبت بر تحصیل مطالب است
و کما آنکه در حق ارواح قصوری و بجزی جهت آنکه ارواح را
اطلاعی بر فیض میباشند بعد از آنکه در حق صاحب دعوت اهل حق
کمان نموده اعانت او در حصول مطالب و وصول مآرب نموده
دوم آنکه هرگاه شروع کنند در خواندن دی و از اجابت ظاهر نشود بوی
نقد و کمان بنیوه که به این منوط بر زمان این رسم آنکه تصور کنند در حق
تعبیر از اشتغال بین عمل و کمان بنیوه که غیر مستحق است از جهت اقدام
باین امر بعلت آنکه هر فرد از افراد این قایمست همه چیز را میدارد
و صلاحیت آنکه مطالب بنیوه پس هر که طلب چیزی را و اهتمام
و سعی به در طلب او میرسد و و عم آنکه افعال و احوال خود را گاه
نمایه در اطلاع غیر حق و ظاهرن زد آثار و فواض او را جهت آنکه ارواح
ملکوته بیدارند اطلاع غیر را در امر ارفقه و آنکه منظور از

در قبی و نثری نباشد از برای آنکه ارواح مجبور بر حیرت پس متناهی
 از طرف جلیق خود آنکه در وقت خوردن اما غذیه و اثره
 لطیفه حقیقه صرف نماید لا آنکه اجتناب نماید از کثافت
 و پوک جامه و خوش بوی نماید به جامهای خود را بهر تنبکه ارواح
 انس پیوی خوشی بنج و میل به دوی نماید میل عظمی را آنکه
 معین سازد در ابتداء شروع مطلب و مقصد دفعه و بعد بنج
 بحال او و لایق بوجه شریک مثال او و ایستادگان است در شرایط
 پس فراوان است که قدر خود بداند و بنج و رنگه از خود پس
 هر طایفه را رعایت لازم است که بمطلب خود باز گردد و باین وقع
 شده از ثنقات که این اسماء عضل نازل شده اند بر او پس
 بزبان عبرانی بعد از آن نازل شد نذر الی الغرض و غیرهم
 بزبان ایتالی بعد از آن نازل شد بزبان عربی و مرا
 یز اشراط و نصایب و اعدا نیست که مذکور خواهد
 شد و اشراط این است که هر پنج اسم را در هفت
 روز هر روز چهار صد و چهل چهار بار هر اسم را
 بخواند بعد از آنکه اصحاب تمام شود بگویم مطلب
 و همه که خواهد بخواند و هر یک از این اسامی را

چار صد

نوشته باشد بود دست راست خود و بکشاید

بود وی محبوب بشود که کمال لطف بهم رساند

اسم نهم از خصلت او اینکه اگر شخصی ضعیف

شده باشد و مشرف بر هلاکت باشد بنویسد

این اسم را بر کاسه چینی بمشاک و زعفران حل

نماید بشکر سفید و بیاض شامد و صد و مت نماید

بر او هر آینه بری شود از آن ضعف بعون الله

و مبالغه نموده اند از باب دعوت در باب این اسم

اینکه اگر احادی مواظبت نماید بر قرائت این اسم

باعت طوی عمر میشود و وسعت معیشت

و بلندی مرتبه حاصل میشود اسم ششم

از خصلت اینکه اگر کسی را نسیان باشد

و صد و مت نماید با این اسم چهل روز

هر روز بیست و هفت مرتبه در مکان خلوت

بعد از نماز صبح یا نیت خاص و طهارت

کامل حاصل میشود و حفظ عظیم و قوت قافیه

زیاد شود و اگر قرائت نموده بد مد بر قرائت ناخدا

خوب
۵۰
تکرار

اسم نهم
۵۰
تکرار

نسخه
تقدیر

از دوز محفوظ ماند اسم هفتم از خصلت او
اینکه اگر شخصی مواظبت نماید بقرائت این اسم
زایل شود از او افکار فاسده و خیالات و دید و ما
لینحوایا و جنون و هر که بترسد از سلطان یا اگر
او بچسبیتی که شرف شود بوهلاک باید غسل
کند و نماز ظهر بکند و بعد از آن قرائت کند
این اسم پنجاه مرتبه و در بعضی از نسخ واقع شده که
بعد از هر نمازی پنجاه مرتبه بخواند بدوسی که هیچ احدی
قادر نخواهد بود بر این برای او هجوم و غموم و خو
فش زایل میشود اسم هشتم از خصلت او آنکه
اگر کسی خواهد که در مرتبه خود ثابت و مستقر باشد
بدون عزل باید که روزه بگیرد سه روز و قرائت
کند این اسم را هر روز بعد از نماز سید صد مرتبه
و سجده کند ثبات او را از جناب احدیت بجز
و انکس را تمام مسائل نماید و اگر زیاده بر این
دارد باید تمام کند افکشتاری از فقر و نقشر کند
بواو این اسم را در شب یلایت و هجدهم از ماه مبارک

نسخه
تقدیر

و مصنان و در وقتی که لبس نماید که شش روز درجه

شرف یا روز ششتری بوده باشد بدستی که خلل

نمی رسد در منصب و مالش اسم نهم

از خصمت او آنکه هر که خاصه نماید با و زوجه اش و در

فرق داشته باشد بنویسد این اسم را بر طرف

چینی بآب لسان و شکر و بدهد تا بیاشامد که طبعه

کود و اگر خواهد که باز آید احدی از خورون شرب یا

بعضی از معاصی نماید روزه بگیرد و در روز پنجشنبه

و جمعه و شنبه و همه روزه قرائت نماید این اسم را و چنانکه

نماید در روزه از حیوانی بدوستی که خدی عالمیا

هدایت میکند او را و روزی میفرید از طاعات

با طافش و گوشتش اسم دهم از خصمت او بگوید

که اگر اراده عقد لسان احدی داشته باشد

و بترسد از شرف بان او پس بسازد انگشتری از

مطهر اسود بنویسد این اسم را بر قلم خداید

و در روزی دیگر او را اسماء مطلوبه را بنویسد

و بگذارد در شکم ماهی و در فن نماید و در معنی

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
و الصلوة علی سیدنا محمد
و آله الطیبین الطاهرین
الطاهین

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
و الصلوة علی سیدنا محمد
و آله الطیبین الطاهرین
الطاهین

یا طرف نهمی که من بعد در حق او بدی گفته نمیشود
اسم باز در هم از خصمت او آنکه اگر کسی بنام بسید
داشته باشد و از ادای او عاجز باشد روز یکبار

۳۰
نیم
نیم
نیم
نیم

هفت روز قرائت کند این اسم را هر روز هزار مرتبه

و بخورد کند و همچنین اگر خایف باشد از سلطان

یا از دو رجوع بمنصب خود داشته باشد همان عمل ^{باید}

۱
نیم
نیم
نیم

اسم در وار هم از خصمت او اینک اگر سر در ماده

او باشد نقش کند این اسم را بر هفت جوش

و همراه خود داشته باشد سحر از او بر طرف شود

باز از خدای تعالی و همچنین بر طرف شود از او

جلالم و برص و هرگاه مواظبت نماید بر خواندن این ^{اسم}

زایل شود از او فقر اسم سی و دوم از خصمت او آنکه

اثر بسیار بر مواظبت او حاصل میشود

اسم چهارم هم اینک هرگاه احدی را حاجتی

۳۰
نیم
نیم
نیم

باشد و قصداً بشویند این اسم را بر پوست

اهو میشت و زعفران و دمن غناید در خانه کسیکه

از او حاجت از او دارد و دو رکعت نماز بکند

و قراءت کند سوره و ~~الضحی~~ را بعد از نماز

سه مرتبه و بجهت کند بعد از قیام شدن از نماز

و حاجت خود را بطلبد از خدای تعالی

و بعد از آن قراءت کند این اسم را پنجاه مرتبه ^{ندست}

خاص قضای شود حاجت او و بعون الله تعالی

و فراح میشود و او را در قشور و اسنان میشود

کارهای او و نفع میکند این اسم در هر ^م مقام

این اسم بیست و یکم از خواص آن در این موضع کنجایش

نکته قدر و اگر روز یکبار و احدی سه روز بشرط

عدم اکل حیوان و قراءت کند هر روز سیصد مرتبه

و بعد از آن صدت قراءت کند هر روز مرتبه و بعد از آن

و در بستان و در و کعبه نماز بکند و بعد از آن قراءت

کند این اسم را صد و بیست مرتبه و انگاه طلب مقصود

نماید عطا فرماید خداوند عالمیان بکرم خود و ازین

قانونی حالتی حاصل میشود که قادر بر اکثر امور ^{شود}

اسم بیست و یکم از خواص او اینکه هرگاه شخصی مقید ^{مقدم} شود

در زندان و خلاصی از او ممکن نباشد بخواند این اسم ^{سرا}

این اسم بیست و یکم از خواص آن در این موضع کنجایش

این اسم بیست و یکم از خواص آن در این موضع کنجایش

در یکشنبه روز سه شنبه مرتبه به نیست و نیکی
خاتون که خلاصی یابد البته اسم هفت و هم خواص او الله

نسخه
نویس
نویس

اگر شخصی در غرض بسیار داشته باشد که از ادای او عا

جز نباشد و در تنگی و مشقت باشد و مل و کار

نویسند او را احدی باید که مد او مت نماید

بدین اسم که در وفور نماید خدای تعالی امولای بسینه

و القراءت نماید این اسم را نود و نود و نود روزی

هفت هزار مرتبه مردی از حال الغیب آمده

او را تعلیم که میا کند و بعد از آن محتاج نشود به

احدی و مشغنی شود از مرهمان و مستجاب

الدعوة شود اسم هجده هم از خواص او الله که

کسی بنویسد این اسم را و هر روز بخواند و بسیار

که با مالی دفن نماید حفظ کند خدای تعالی بزرگ است این اسم

مال آنرا که تغییر در او بهم نرسد و نوز و نوز و اگر با

دفن نماید متغیر نشود اسم نوزده هم از خواص او

است که اگر شخصی را غایبی باشد و حال او را نداند

و از او خبری نیاید باید که قراءت کند این اسم را

نسخه
نویس
نویس

نویس

در شب چهارشنبه به نیت خالص بیست و پنجاه

مرتبه و بعضی گفته اند هفتاد مرتبه و در روز

روزه بگوید و در وقت غار کند بعد از حمد سوره

اخلاص بخواند ده مرتبه و آیه الکرسی را هم ده مرتبه

بخواند و انگاه سجده کند و در سجده صلوات

فرستد و قرائت نماید این اسم را هزار مرتبه و بنویسد

این اسم بر پوست اهو بمشک و زعفران و در

زیر سر نهاده بخوابد که خواهد دید او را خواب

و خواهد دانست جمیع احوال او را و اگر کتبخانه

باشد هم عمل را بکند آن کتبخانه ندم را

جعت نماید اسم بیست و نه خواص او آنکه

اگر شخصی را دوست داری و او اصلا

نظر بسوی تو نباشد بنویس این را بمشک و زعفران

بر پوست اهو بخورد کن بگوید و بیند از در اب

کرم و انگاه قرائت کن این اسم را بر او هزار مرتبه

و باید که در آن روز روزه باشی تا آنکه

ان شخص مطیع تو شود بفرمان خدای تعالی

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

خون
در
نشر

اسم بیست یکم هر که اراده کند که مشغول شود

در در خانه یا در شاه یا امری و کاری باید

باید که روزی دوازده وقت و قرائت کند این ^{روز} اسم

هر روز هزار و بیست و پنجاه مرتبه بطلهاوت

کامل و نفیست صاف که می یابد عز و شرف

و دلالت و اگر مواظبت نماید بر قرائت این ^{اسم}

اشیاء عجیب مشاهده کند اسم بیست و یکم

هر که مواظبت نماید بر قرائت این اسم هر روز

نود و نه مرتبه منکشف گردد دانه برای او علم

و تکلم نماید در غیب و بدایع مکنونات و

اطایق مصنوعات و خواص اشیا و معنا

نعمش هر چه اراده نماید اسم بیست و یکم

هر که اراده نماید وزیر و صاحب حکم و یوان

یا کاتب باشد ملازم این اسم باید بود ^{شش}

و مواظبت بر او نماید که حاصل شود مرادش

و دعوت این اسم اندک است که بخواند هزار و بیست و یک مرتبه

و در این خواص بسیار است از جهت تحصیل

در
نشر
در
نشر

در
نشر
در
نشر

علم و مال

علم و مال اسمیت و جهات هم اگر شخصی از آن

نماید که نصرت یابد بر اعدایش و مهیب باشد

و موقر

در چشم ایشان و معتز باشد نزد ایشان و غیر ایشان

باید که بقراءت این اسم مدامت نماید اسمیت و بحم

الوحدی تاجر باشد و از آن ربح نماید در مالش

باید که قراءت کند هر روز سیصد و یک مرتبه

روزی باید روزی بسیار و مستغنی شود از مردم

و عظیم شود شأن او و بلند شود قدر او و اگر

مواظبت نماید مشهور شود میان میان مردم

اسمیت و ششم هر که مواظبت نماید بر این اسم

و قراءت نماید و لیست هزار مرتبه و مواظبت

نماید بر او و ترک ننماید محفوظ ماند بسبب او

نیان و خواش و روزی دسد با و از دنیا بگذرد

که مستغنی شود و اسمیت هفتم هر که قراءت

کند و مواظبت نماید بر قراءت این اسم بود بر

۵۰
۵۰
۵۰
۵۰

۵۰
۵۰
۵۰
۵۰

۵۰
۵۰
۵۰
۵۰

فهرست
کتاب
کتاب
کتاب

بمرتبه عظمی حقیقی که در میان مردم مشهور است

اسم دلب هفتم این اسم را شصت و شش

خصیت است و احتیاج نیست به تکرار

محبوب باشد و طاعت استقامت و ملتفت نشود

یسوی او بنویسد این اسم را بمشک و زعفران

نیم ریخته و در وقت نوشتن با سه او و هادش

و بگذارد کاغذ را در شکاف دیوار و چاه مهلوی

خانه او و بعد از آن قرائت کند این اسم را هر روز

بیست و پنج مرتبه و بداند بر آنجانبی که نوشته

در آن جانب است اگر دور باشد اگر نزدیک

اگر اطاعت نماید او را اسم دلب نهم هرگاه دولشکر

از برای مقابله در برابر هم در آیند بخوانند این

بسیار که کار بصلح انجامد و بشرط آنکه قرائت

کنند هائیکه خود را به حیثیتی که

او از عدویش شنوند و هرگاه او را ده هلال دشمن

۴۵
۹۵
۲۲
۱۰۳
۱۰۳

۵
۴
۲۲
۱۰۳
۱۰۳

نوشته

داشته باشی پس باید که بخوانی هفت روز هر روز

هزار و یک مرتبه این اسم را که دشمن هلاک شود

و هر که را نزد شخصی امانتی باشد و در نماید

لبسوی و امانت را باید که دو رکعت نماز کند

و قرائت نماید در رکعت اول فاتحه یک مرتبه و اذا

زلزلت یک مرتبه در رکعت دوم حمد یک مرتبه و العصر

یک مرتبه و بعد از سلام قرائت کند این اسم را یک

صد و بیست و پنج مرتبه و طلب کند حاجت

خود را از خدای تعالی که قضا شود البته اما انروز

روزه دارد اسم سی ام در تسخیر غطا و و مدخلیت

عظیم دارد هرگاه قرائت نماید سی صد مرتبه این اسم

و آبش و طش اسم سی و یکم در از دنیا عز و جاه

و رزق دخی عظیم دارد اما آبش و طش اسم سی و دوم

هر که را در رفعت و مرتبه علیه داشته باشد بخواند

این اسم را هفت روز یا شش روز اسم سی و سوم

مخ
۵۰
روزه

آبش
۵۰
روزه

آبش
۵۰
روزه

اسم سی و هفتم از جهت طلب امر زشتی باید خواند
و اگر کسی این اسم را بر کفن میت بنویسد آن میت

در روز
نهم
مهر

مغرب نشود و اگر کسی مواظبت نماید بر قرائت

این اسم مشهور و معروف شود در میان مردمان

در روز
نهم
مهر

اسم سی و هشتم هرگاه اداره کند حضور سلاطین و مکه

و اسما و اکابر دین پس ملازمت باید نمود باین اسم
و در این تسخیر برنج حاصل شود و بسبب ^{طبیعت} موافقت

باین اسم بیابان سه طایفه و رؤسا رفعت مرتبه

و علو منزلت قبول و بوده باشند جمیع مطیع و فرمان

بر او و اگر کسی کینه کار یا نوزاد خدای عالمیان و غلبه

نماید بر او معاصی باید که مواظبت نماید باین اسم

تا خدای عالمیان راضی شود از او و رحم نماید و بیاموزد

در روز
نهم
مهر

اول اسم سی و نهم هر که مواظبت نماید باین اسم

چهل روز و بعضی گفته اند نود و نه روز قرائت کند

هر روز هزار مرتبه پس هرگاه تمام شود این ایام حاصل شود

قاری را از خواص هفتصد خاصیت که هیچ چستی ندیده
 باشد و هیچ کوشی نشنیده باشد و ^{و بی طریقی} خطور نکرده
 باشد در دل هیچ بشیری و در این اسم عقد اللسان
 نیز هست باین نحو که روزه یکصد روز و روز
 و جهد نماید در قرائت این اسم پس اخذ کند رشته
 نکره نهد بر آن رشته هفت کره و قرائت نماید جو

که می این آیه را یا مَعْشَرَ الْجِبِّ وَالْإِنسِ ان اسْتَطَعْتُمْ
 أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَوْقَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْفُذُوا
 لَا تَنْفُذُوا إِلَّا بِسُلْطَانٍ و بعد مد بر آن رشته و ^{خل}
 نماید رشته را در شیشصد و ستر شیشصد را هر نموده
 و فن نماید مطلوب حاصل شود اسم ^{شده} همل هرگاه
 در دست ظالمی افتد که مضنه هلال بوده باشد
 و عاجز شود از استخلاص باید مد از دست نمود بر این اسم
 اعظم هر روز نود و نه مرتبه تا خلاصی یابد و نو میده شده
 این اسم بدعوة الغیاسه هر که قرائت نماید اسم را

جمع بطریق خطای محمد بن
 یحیی بن ابی طالب

تذکره
 شیخ
 محمد بن
 یحیی

چهل روز کشف میشود از برای او ارواح
وی بیند مکان خود را در بهشت قبل از موت ^{العلم} والسلام

و باید در هر اینها شرط مذکور سابقه رعایت

شکر در احابت مدخلیت غام را در اول

سجده ~~لا اله الا انت~~ از ابتدا هفت مرتبه صلوات

بفرستد پس سه مرتبه ^{علی} سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ

الوهاب بگوید پس سه مرتبه یا قریب المجیب المتکلم

دون کل شیء قریبه اسم اول سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ يَا أَنْتَ كُلِّ شَيْءٍ وَارِثُهُ وَرَاحَةُ وَارِثِهِ ^{و مفعول}

اسم دوم يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ الْوَسَّيعُ جَلَالُهُ اسم سیم

يَا اللَّهُ الْمُحْمَدُ فِي كُلِّ فَعَالٍ اسم چهارم يَا خَيْرَ

كُلِّ شَيْءٍ وَارِثُهُ وَرَاحَةُ اسم پنجم يَا حَيَّ حَيِّن ^{و مفعول}

لَا حَيَّ فِي دِيْمُومَةٍ مُلْكِهِ وَبَقَائِهِ اسم ششم

يَا قَيُّوْمُ فَلَا يَفُوتُ شَيْئًا عَلَيْهِ وَلَا يَوُدُّهُ اسم هفتم

يَا وَاحِدُ الْبَاقِي أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ اسم هجتم

۲ مَبَقَّة

۳ شَيْءٌ مِنْ عَلَيْهِ

يَا دَائِمُ بغير فتاوة ولا زوالٍ لِلْمَلِكِ اسْمُهُمْ

مِنْ يَا صَدِّقِي غَيْرِ شَبِيهِ وَلَا شَيْءٍ كَمِثْلِهِ اسْمُهُمْ

شَبِيهِ فَلَا يَأْرِي فَلَا شَيْءَ كَقُوَّةٍ وَلَا مُدَانِي لَوَصْفِهِ

اسْمُهُمْ يَزِدُّهُمْ يَا كَبِيرُ أَنْتَ الَّذِي لَا يَنْهَتِدِي الْعُقُولُ

النَّفُوسُ لِعَظَمَتِهِ اسْمُهُمْ يَزِدُّهُمْ يَا بَارِي الْمُنْشَى بِدَا

مِثَالٍ خَلَا مِنْ غَيْرِهِ اسْمُهُمْ يَزِدُّهُمْ يَا زَايِ الظَّاهِرِ

مِنْ كُلِّ آفَةٍ بِقُدْرَتِهِ اسْمُهُمْ يَزِدُّهُمْ يَا كَافِي

الْمَوْسِعِ بِالْخَلْقِ مِنْ عَظَا يَا فَضِيلَهُ اسْمُهُمْ يَزِدُّهُمْ

يَا نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْزٍ لَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ

فِعَالُهُ مِثْلُهُمْ يَزِدُّهُمْ يَا حَيَّانُ أَنْتَ الَّذِي وَسَّعَتْ

كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ هَفَّتْهُمْ يَا مَبِثَّانُ يَا زَايِ الْإِحْسَانِ

يَا ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقُ مَنَّهُ هَجْدُهُمْ

يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ فَبِكُلِّ يَقُومُ خَاضِعًا لِرَهْبَتِهِ

نُزِدَهُمْ يَا خَالِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ضِيئِهِ وَ

كُلُّ إِلَهِ مَعَانِهِ بِلَيْسْتُمْ يَا رَحْمَنُ كُلُّ صَرِيحٍ وَمَكْرُوبٍ

يَا رَحِيمُ

وَعِثَانَهُ وَمَعَاذَهُ بَيْتُكُمْ يَا بَارُّ فَلَا تَصِفُ إِلَّا

لَسْنُ كُلِّ جَلَالٍ مُلْكِهِ ^{وَالله} وَمَعَاذَهُ بَيْتُكُمْ يَا مَبْدُ

الْبَدَا يَا مَنْ لَمْ يَتَّبِعْ فِي الْإِنشَاءِ نَهَا عَوْنًا مَوْخَلِقِهِ

بِسْمِ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ فَلَا يُؤَدُّهُ مِنْ شَيْءٍ ^{وَالله} ^{وَالله} ^{وَالله}

حَفْظُهُ بَيْتُكُمْ جَلَامُ يَا حَلِيمُ ذَا الْإِنَاتِ فَلَا شَيْءٌ مِنْ

بَعَادٍ لَهُ ^{وَالله} يَعْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ ^{وَالله} بِحُجْمٍ يَا مُعِيدُ مَا أَفْنَاءُ ^{وَالله}

إِذَا أَفْنَى إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ تَخَافَتِهِ

بَيْتُكُمْ وَشَرُّكُمْ يَا أَحْمَدُ الْفَعَالِ ذَا الْمِنَّةِ عَلَى جَمِيعِ

خَلْقِهِ بِطُفٍّ مَسْهُفٍ يَا عَزِيزُ الْمِنْعِ الْغَالِبِ

عَلَى أَمْرٍ فَلَا شَيْءَ يَعْذِلُهُ مَسْهُفٍ يَا قَاهِرُ

الْبَطْشِ الشَّدِيدِ أَنْتَ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَا

هُ بَيْتُكُمْ يَا مُتَعَالِي الْقَرِيبِ فِي عُلُوِّ أَرْتِفَاعِ

دَنُوهِ مَسْمُومٍ يَا جَبَّارُ الْمَذَلِّ كُلِّ شَيْءٍ عَزِيزِ ^{وَالله}

طَانِهِ مَسْمُومٍ يَا نُورَ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الَّذِي ^{وَالله} ^{وَالله} ^{وَالله}

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ يَا قُدُّوسُ الظَّ

نُورِهِ

يُعَاذُهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِهِ بِلَطْفِهِ

فَلَا

مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلَا شَيْءٍ يَعْدِلُهُ سِوَى سَمِ

سِ وَهُوَ الْمَلِكُ

يَا مُقَرِّبُ الْجَنَّةِ الْمُتَدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبَهُ

سِ وَجِهَتِهِمْ يَا عَالِي الشَّامِخِ فِي السَّمَاءِ قُتِرَ كُلِّ

شَيْءٍ عُلُوُّ أَوْ تَفَاعِيهِمْ سِ وَبِحَمْدِهِ يَبْدَعُ الْبَدَائِعَ

وَمُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ سِ وَتَشْتَمِ

يَا جَدِيلَ الْمُتَكَبِّرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَأَعْدِلْ أَمْرًا

الصِّدْقِ وَعْدُهُ سِ وَهَقْمِ يَا مَجِيدُ فَلَا تَبْلُغْ

الْأَوْهَامُ كُلَّ شَأْنٍ وَتَجِدْ سِ هَشْتَمِ

يَا أَوْفَى الْعَفْوِ وَالْعَدْلِ أَنْتَ الَّذِي مَدَّ

كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَهُ سِ نَهْمِ يَا عَظِيمِ

ذَا الشَّنَاءِ الْفَاخِرِ وَالْعِزِّ وَالْكِبَرِ يَا وَفَا

يَذَلُّ عِزُّهُ جَهْلُ يَا عَجِيبُ فَلَا تَنْطِقُ إِلَّا لِسَانًا

بِكُلِّ الْأَلْسِنَةِ وَتَنَاطَلُهُ أَسْأَلُكَ وَغِيَاثِي عِنْدَ

كُلِّ شِدَّةٍ وَجُيُوبِي عِنْدَ كُلِّ نِقْوَةٍ وَرَجَائِي

حِينَ يَنْقَطِعُ حِيلَتِي يَا مُغْنِيَّتِي عِنْدَ

يَا عَمِيدِي يَا حَمِيدِي يَا مُجِيدِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ فَإِنَّ رِزْقِي أَمَانًا وَأَمَانًا
مِنْ عُصَوْنَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسُئِلْتُكَ
أَنْ تُصْرِفَ عَنِّي ابْصَارَ الظُّلُمَةِ الْمُرِيدِينَ
بِالسُّوءِ وَأَنْ تُصْرِفَ قُلُوبَهُمْ عَنِّي
مَا بَصُرُوا فَرًّا إِلَى خَيْرٍ مَالًا يَمْلِكُ
عَبْرَكَ اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَمِنْكَ
الْإِجَابَةُ وَهَذَا الْجُحْدُ وَعَلَيْكَ
التَّكْلَانُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا
بِإِطْلَاقِ سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا وَبَنَّا
فَاَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا فَاَقِنَّا عِذَابَ النَّارِ
وَاصْرُفْ عَنَّا وَاَنْتَ خَيْرُ الْبَاصِرِيْنَ وَاَنْتَ
قُلْتَ وَقُوْلُكَ الْحَقُّ وَبَيَّضْتَكَ اللهُ تَصْهِيراً
غَيْرَ بَاطِلٍ يَّاحْيَ يَّاقِيَوْمُ يَّا اَللهُ يَّا اَللهُ يَّا
حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ نِعْمَ الْمَوْلٰى
وَنِعْمَ النَّصِيْبُ غُفْرَانُكَ رَبِّ اَوَّلِ الْبَاقِ
الْمَصِيْرُ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
رَحْمَتِكَ يَّا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ بَعْدَ اَنْ
اَيْنَ اَخْتَنَامُ رَاسِ مَرْتَبَةِ رَجْوَانَد
بِافْرِيبِ الْمَجِيْبِ الْمُنْدَلِجِ دُونَ
كُلِّ سَيِّئَةٍ قَرِيْبٍ اَيْسَ سِرِّ مَرْتَبَةٍ

يَكُوْمُ بِسَبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْاَعْلٰى الْوَهَّابِ

پس هفت مرتبه صلوات بر محمد

وال محمد بفرستند ^{نفس} هر از برای طالب متکلم

در شب جمعه اوقات ^{نفس} بایستد حمل چهار خوب است و اگر نشود

بایست چهارم نور هم موافق خود خوب است والا در شب جمعه

بایست خوب است و اگر در شنبه روزی بجهت است و اگر نتواند

در یک مجلس به هزار و صد بیت و دو مرتبه بخواند و اگر نتواند

دو هزار و صد و سی و سه مرتبه بخواند و در این وقت

هر روز بعد از نماز صبح یکصد و چهارده مرتبه بخواند

ان الله که بهر مراد که بخواند حاصل شود استماع اینست

يَا رَافِعُ مُحَمَّدٌ مَقَامُ مُحَمَّدٍ اُرْفَعْنِي

مَقَامُ يَسَّرَنِي وَيَسِّرْ لِي حَقَّ حَبِيبِكَ

مُحَمَّدٌ وَاللهِ الطَّاهِرِينَ هر کس این را بخواند

خواص و ثواب بسیار دارد که ندر آن فرست فاضل ندر

لَحْمٌ لِلَّهِ عَذَّةٌ عَفْوُهُ عَنْ خَلْقِهِ صَدَقَتْ

على الله ۱۲ و مرده که این دعا مثل است بر ائمه العظم

يَا الله يَا الله يَا الله وَحْدَكَ وَحْدَكَ

لَا شَرِيكَ لَكَ أَنتَ الْمَنَّانُ يَدُكَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَذُو الْأَسْمَاءِ
الْعِظَامِ وَذُو الْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ الْعِلْمُ
إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ فَمَرَدَدَ

بعد از فذان بعد دعا جاست خطب منابنه معتبر از
از حضرت صدوق ^ع روایت کرده است که ایان طاهر علیه السلام
را از کسی فراموش است ^ع در روز دغواب بیهوش بعد از نماز
فغان غل کینه و چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
سوره مد بکرتیه و صد مرتبه این الکری بخواند و بعد از نماز هزار
مرتبه صلوات بر محمد و آل او بخواند و بر جا صبا کی بخوابد که صلال
و حرام بر او در آن جا مه و طی تکبیر کند و دست راست
فوق بر زیر فداست فدا گذارد و صد مرتبه بکرتیه

بِحَمْدِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا أُقُولُ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ صد مرتبه بگویند اللَّهُ وَفَوَازِجُ وَ
الحمد لله رب العالمین از حضرت امام محمد باقر علیه السلام

مستقل است که چنانچه شب و روز یک و هفتاد در این کتاب

در فواصل از هر مرتبه اولاً آنرا از کلمات و جملات

بسیار است و در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

منقول که در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

از هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

در هر مرتبه از هر مرتبه از هر مرتبه

نمودار مشغول امر و برکنها به قولاً و فعلاً این دو اسم مبارک را

متصل زردی یقین و کمال ربه فاطمه یوبه برضو که

مطلقاً نکرست و انقطاع در رفتن این دو اسم واقع شود

تا آنگاه طلوع افتاب پس با قلم و دات پاک و کاغذ حلال

همای که افتاب و آمد طلوع کند در هر این دو اسم را بنویسد

برضو که نوشتن این افتاب طلوع افتاب مع این

به دن تقدیم و تا فرس نوشته را بر یکدیگر لایق مندرج

و کند و غیره داشته باشد و باید که ثبت و یقین و با وضو

در این مقام این اسم مبارک را در موضع خلوت
مذورات به جبهه و الف با هم در یک خط
عکس جلوه یافته و صد قلب و انقطاع عام چون که
در عقبه بطول و جبهه به بیست و هفت روز و در این طول
و در هر روز بخواند و در آخر روز بگوید

روایت میکنند که در روز قیامت
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز

بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز

بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز

بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز

بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز

بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز
بنی آدم را خواهند بردند و در آن روز

پس انگشت نهالت دست راست را بجانب راست و انگشت نهالت
 دست چپ را بجانب بالا و بین دو انگشت به دیگر یارب انقدر که
 بلفظ و فکرت پس در هزار و بر روی خود بجانب قبله بگذری و بگو
 یا الله پس در ده بار بگو یا افضل من ریحی و یا خیر من ریحی
 یا اجود من سمح و یا اکرم من سئل یا ملا یعز
 علیه ما یفعله یا من حیث ما دعی اجاب
 استأثرت بموجبات رحمتک و غرائم مغفرتک
 و استأثرت باسماءک العظام و بکل اسم هو لک عظیم
 و استأثرت بوجهک الکریم و بفضلك العظیم و یا من
 یوم الدین حی العظام و هی و هم و یا انت الله لا اله
 الا انت ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان تقضي حاجتی
 و یسر لی من امری و لا تعجز علی و تسهل لی مطلب
 و تنق من فضلك الواسع یا تافی الحاجات یا مبدی
 علی ما لا یقدر علیه غیرک یا ارحم الراحمین و اکریم الکریمین

حضرت فرمود کہ چند مرتبہ از غار مدینہ راور کہ چہ کہ در محراب و مکتب خدمت

الحضرت یحکم کہ؟ زامجیل نامہ درز اسنیں فدیہ بیرون آورد و گفت کہ
ای ہندو رخ است کہ بیوکت نما و بیوکت دعا و غدار کہ کہو از محسوسان سرور

بسم الله الرحمن الرحيم
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رُجُومًا
 لِيُذَكَّرَ بِهِ الَّذِينَ
 يَعْبُدُونَ
 وَهُوَ الَّذِي
 جَعَلَ الْوَسْطَى
 بَيْنَ الْمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَجَعَلَ فِيهَا
 رُجُومًا لِيُذَكَّرَ
 بِهِ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ
 وَهُوَ الَّذِي
 جَعَلَ الْوَسْطَى
 بَيْنَ الْمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَجَعَلَ فِيهَا
 رُجُومًا لِيُذَكَّرَ
 بِهِ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ

[illegible]

وَصَلُّوا عَلَيَّ وَارْحَمُوا
أَعْلَمُ بِظُلْمِ قُلُوبِ النَّاسِ
بِمَنْزِلَةِ رَبِّي أَعْلَمُ
بِحَقِّ خَلْقِي بِحَقِّ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَزِيدُكُمْ رَحْمَةً وَرَءُوفًا

بقرینه وادی که این معنی مجرب رسیده است و اگر بعد بسط و تفصیل داشته

شعر است بخوانه افروز خواجه بدید و مراد و اصل است این صفتها علی حدیث و تفسیر شاد است

اسم و روایت بیه و منقول است که محبت
 قصه و رواج منقول است بیه الشهدا

[illegible]

وَجَدَّهٖ وَآبِيَّهٖ وَأُمُّهٖ وَبَيْنَهُ وَشَبْعَتُهُ وَمَوْلَاهُ وَمَوْلَاؤُهُ

وَرَأَيْتُ بِهِ وَسُكَّانَهُ وَجُجَّادِيَهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاٰخِرُ جَنِيٍّ مِّنَ الْحَمِّ الَّذِيْ اَنَافِيْهِ وَمِنَ الْغَمِّ الَّذِيْ

اَنَّا فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللب بجهت دفع شاید بعد اسم خود بخواند رَبِّ

اِنِّیْ مُغْلَوِبٌ فَانْتَصِرْ عَرَبِیٌّ نَحْمَرُ مَحْمَرَتِ اِمَامِہٖ

شکایت نمود که فلان ایما به به حرام از میرزا نه استحضار فرمود که هرگاه

غدا زنده بماند از روح و لغت نماند پس دان و عطا و عطا له یا شهادت

الْجَالِ يَا عَزِيزُ اذَلَّتْ بِعَزَّتِكَ جَمِيعَ مَا خَلَقْتَ خَلَقْتَ

نصلي على محمد وآل محمد وألفي نسمة فلان ابن فلان بم شئت

مؤید

ناید و وضو بزد و بعد غسل کند و نماز فریضه را بجا آورد

پس دو رکعت نماز حاجت بعمل آورد و بعد صد مرتبه صلوات

فرستد پس لعن الله بر دشمنان محمد و آل محمد ۱۲ پس یزوه بیج و شصت

و گفت مرتبه بکوبه یا علی با کمال خضوع و خضوع اما باید یا علی

به بطریق وقف بکوبد و بعد از برآمدن حاجت هر سه مرتبه

دیگر نیز یا علی بگوید که جمیعاً چهارده تیسر شد که برای قضا

و اجماع عمر است الص الرک ابه و کسوف یعطیک ربک

فانرضی لا بعد اسم فند بخوانه بخضر قلب بمطلب قدرید

و اگر روز صد و دویست بخواند از اول و متغیر می شود و روز روزگارش

نیکی بیند الص از برای قضا و اجماع دو رکعت نماز کند و در مجلس

نزار بر بکوب که یعیص اکیفی جمعیق احنی

سبحان القادر القاهر الکافی در خصوص این دعا

غریب نشاء است در نسخ ملاحضه فرزند که در تعریف آمده

مرفق

عمره در مطلب باید و در یک مجلس هزار مرتبه بگوید و بگوید

حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ^{صالح است} ^{محبوب است}

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَضِيَ عَنْهُ ^{در هر روز} ^{در هر روز} ^{در هر روز}
مرید بخواند در یک مجلس حاصل می شود از برادران و برادران از مرید

این روز بر این حاصل واجب و هلاک تمام و مقدر از این است

از روی مرتبه بخواند إِنَّا نَحْنُ نُزَلُّنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

الصف صم تولا والذاریات و تولا اطلاق و تولا ایها المنزل والم نشرح

مرید بر لبیل التمرار بخواند ^{در هر روز} ^{در هر روز} ^{در هر روز}
ختم تولا واللیل است ^{در هر روز} ^{در هر روز} ^{در هر روز}

که آیه و مَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى بِإِذْنِهِ ^{در هر روز} ^{در هر روز} ^{در هر روز}
ملک آنکه در روز قیامت تمام کند که از بر این فتوحات و کثرت مال از وی

عجیب و نفع عریض دارم

از کسر ایات بعد از بقول بعد از نماز صبح چهل روز مستغرق

بما حاصل هر روز یک صبح بخواند از فداک و دریشی

و عزت و تنوع خدا می شود محراب است ایست یا بقی

انسان از کسر و نفعی تاوانتم تعلمون ^{الصد} صاحب شمس المعارف

نعمت است که اگر روز سه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه روز به روز

و صبح از جمعه نماز در اول وقت بجا آورد بعد از نماز ^{مکمل} پلاک صد

بزرگ یا حی یا قیوم ^{۹۰۹۰} نوح کند و متصل بر آفتاب طلوع کند

پس آنکه ریه نه و در دل است نشد پس قلم و کاغذ و دو است مهربان شود

در عقب اندک در اول طلوع آفتاب برسد یا حی یا قیوم در بر

فونی داشته در امم بچید و با فو نکادارد و بهر خوش صندل و عود

و لادن و عنبر و مشک و کند را ^{دو دکنه و نه روز و روز الیای دارد} عجب عجب مشاهده کند از برکت

و جمع و بعد از آن و اقبال که این عمل را از آن نگاه دارد

و هر عمل که در رمضان میتوان کرد روز به روز و هر یک از این

سنت میند

همه اصول مطالبه شب جمعه هزار و یک مرتبه بخواند

یا ایها الجبار نزل و در عمل این دعا تجربه کرده اند

ایک هفته میل نماز مغرب و شب جمعه هر سه بخواند برادر طلبه این

فصلها از بر این دعا و توفیق بر زبان بصیرت او بهم آید که فواید عجیب

همه ملاک دشمنی بود قبل از بعد در حرفه که خوف انوار است بخواند

در دفعه که بود تمام خوف بجانب دشمنی به مدد دشمنی ملاک شود و این عمل
در شب زنی یا یکه یا چهارشنبه ختم ایام هفته هر روز با هزار مرتبه بخواند

یا الله یا هو یا رحمن یا رحیم یا واحد یا احد

یا فخر یا صمد یا قیوم یا قیوم یا قیوم

یا ذا الجلال و الاکرام و الصلوات علی محمد و آله و صلوات علی محمد و آله و صلوات علی محمد و آله
در این کار هزار و یک مرتبه و این دعا را در روز جمعه بخواند

یا فاضل الخلق یا مفتح الأبواب یا مسبب الأسباب

دور
یا حی یا قیوم
نزار

دور
یا بدیع السموات والأرض
یا ذا الجلال والإکرام
نزار

دور
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین الص
نوع دیگر این هفت بار از هر روز و شکر و دعوت رزق در روز نزار مرتبه بخواند

دور
اللهم صل علی محمد و آل محمد یا رب العالمین یا ذا الجلال والإکرام
دور

دور
یا قاضی الحاجات یا ارحم الراحمین یا حی یا قیوم
دور

دور
لا اله الا الله الملك الحق المبين نوع دیگر از حضرت امام
منقول است که هفت روز در یک از این از کار دلدار و بر سر هر روز
روایت کنند از آن در قیامت و این که هر روز

و انک صد مرتبه یا غفران بگوید
و هر مطلقه که دارد طلب کند و لغوی است

اللَّهُمَّ الْعَنْ عَمْرَ بْنَ أَبِي بَكْرٍ وَعَمْرَ
نُحْمَ عُمَانَ وَعَمْرَ اللَّهِ الْعَمْرَ

وامن لعل مدرس هفت به لود
وعلو هر روزان شصت و شش

میلاد و روز اول محرم و روز ولادت

علی روزمه معینی فرموده اند

و بعد از آنکه

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

١
 ٢
 ٣
 ٤
 ٥
 ٦
 ٧
 ٨
 ٩
 ١٠

ط ع ا ل م ن
٩ ٥ ٦ ٧ ٨

ف ص ق ر

١٠٠

ظ غ
٩: ١:

از عهد رسول خدا
 زلف و ثلث که زینب
 نفی و ثلث که زینب
 چهار لعلت نماز است این و بعد
 سر به سجده گذار و صد مرتبه
 ما غفر الله له و له
 و اولادیه

۱۰۰۰
۱۰۰
۱۰
۱

一

عمر هوو کی نوو شک ہوو ہوو ہوو

[illegible][illegible]

یا حی یا قیوم

یا ای نعبد و یا ایاک نستعین سبحان الله والحمد لله

یا الله یا رحمن

حسبى الله ونعم الوکیل یا غفور یا رحیم

یا ذا الجلال والاكرام

المصد از امام محمد علیه السلام است که
از فرار مرگ و جواب هر روز در این کلمات

یا رب العالمین

یا ذا الجلال والاكرام یا قاضی الحاجات

یا ارحم الراحمین

یا حی یا قیوم لا اله الا انت الملك الحق المبین

اللهم صل على محمد والمحمد

نوع دیگر این آیه را در روز قضا و کسوف

یا هو یا الله یا رحمن یا رحیم یا علی یا عظیم

یا فرد یا احد یا حی یا قیوم یا حنان یا منان

و این اذکار در دفع القحط و بیج بادکار و صحت الامر علیه السلام بجلل الله فرجه است
و بی این اذکار در روز نذر عذرا و تربیه بخواند ۴

لا اله الا الله یا حی یا قیوم اللهم صل علی محمد و آل محمد

لا حول و لا قوة الا بالله استغفر الله سبحان الله

جمعه یا الله
در هر چهار صد مرتبه بخواند و بر مال دنیا و دنیا دار است و قریب است

استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الرحمن

الرحيم بديع التتموت وادواض من جميع ظلي

وجري واسراني على نفسي وانوب اليه الص

ازبراهيل مطالب وركعت نماز وبعده باصغر قلب

يا بجلي بقتة وبعمرته بركه يا الله يا محمد يا علي يا فاطمة

يا صاحب الزمان ادركني ولا تهلكني حجت

هرا. كرا از ظلم و فداي و انرا باخ باده برتبه بركه يا مالك

يوم الدين يا كاعبد ويا كاستعين از ان ظالم واز ان

مخوانه

عجب وعتن نرت طلب به و محبت ملا طين و عقدا و دشمنان از او بيار

سم الله الرحمن الرحيم الله لطيف بعباده يوزق من يشاء

وهو القوي العزيز الص العزيز لفه انه كاهل و بيل

اهل نوز الروا انه بعد خواننده در كز محتاج نشد

لفظی در این باب

هم لولا ما در لیس ۲ از برای روح وضو میبرد به نیت قضا و صحت

والتیبت دعا و قرآن خواند و در بقبله بگشود قلب صدر در صدرا ^{بفرستد}

و بعد شروع کند نوره لیس و با صحت را در آن موضع قصد کند ^۴

و ان سه موضع اول امام ^۷ مبین ^۹ و سوم در آیه کل فی فلك ^{و جمع است}

یسبحون ^{۱۰} هم در آیه سلام فوقاً ^{۱۱} من رب رحیم است ^{بعد طلب}

چهارم آیه سلام فوقاً ^{۱۲} برد از اسرار و چهار مرتبه بگوید یا چهارده مرتبه ^{و بعضی میگویند}

یا هفت مرتبه تکرار نماید و چهار مرتبه از فواید لولا فارغ نذر یک مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد

سُبْحَانَ الْمَغْرِجِ ^{۱۳} عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ ^{۱۴} سُبْحَانَ الْمَخْلُصِ ^{۱۵} عَنْ كُلِّ

مَسْجُونٍ ^{۱۶} سُبْحَانَ الْمُنْفِيسِ ^{۱۷} عَنْ كُلِّ مَدْيُونٍ ^{۱۸} سُبْحَانَ

الْعَالِمِ ^{۱۹} عَنْ كُلِّ مَكْنُونٍ ^{۲۰} سُبْحَانَ مَوْجِعِ خَرَابِنْدَةٍ ^{۲۱} وَ

بَابُ الْكَافِ وَالنُّونِ ^{۲۲} سُبْحَانَ مَنْ ارَادَ شَيْئًا

اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ^{۲۳} سُبْحَانَ الَّذِي بَدَأَ

مَلَكُوتِ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ بِسْمِ اللَّهِ

أَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَأَبْوَابَ خَزَائِنِكَ بِحَقِّ
سُورَةِ يَسِينَ وَبِفَضْلِكَ وَكَرَمِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ صَدْرِ سَلَامٍ يَا مُفَرِّجَ الْهَمِّ فَتَحْ وَبِعِزِّ لَفْظِهِ

اِیهِ وَجَمِیعِ اَلدِّیْنِ اَلْمَحْمُودِ وَنِزَاجِ اَلْعَقْدِ کُنْ اِمَامِ بَهْرِ لَفْظِ مَبْدِی اَلْکَرِیْمِ

یک انگشت عقد کند از دست راست از انگشت کوچک و اختتام عقد انگشتان
انگشت بیست و یکم کند و بعد بول و تمام کند بهر عقد که میسر
بول فاتحه بخواند و یک انگشت بکشد به همان ترتیب که عقد تقو است
و دست برداشته دعا را بخواند و بعد از آن دعا را بخواند و بعد از آن دعا را بخواند
در یک مجلس یا بدفعه که بخواهد این الص طریق در هر هم بول

از روز جمعه ابتدا کند تا روز پنجشنبه و هر روز سه بار بخواند که در عرفی

بهرفته بیست و یک مرتبه خوانده شود و هر روز بعد از خواندن سه مرتبه دعا را

يَا مَنْ تَحَلَّى بِعُقْدِ الْمَكَارِهِ رَاوِرْ صِفَةَ بَجَادِيَةِ اَبِ خَوَانِهِ

و اگر نتواند بول مبارک را در یک روز بیست و یک مرتبه بخواند اما در یک مجلس

و در فرضه دعا خاص محل بخواند و نیت از مطلق همین دعا است

لیکن از مطلب رعایت رتق و رعایت امر معینت این

دو سحر بخواند **اَللّهُمَّ** دفع دشمنی این روز گستره بخواند و اگر نیت

دفعت و عزت است **اَللّهُمَّ** و برابر علوم عقاید و بدین شبه بخواند

و برابر علوم صاحب و ریاض چهار سوره بخواند و برابر کدخدائی و تسخیر زن چهار سوره بخواند

و برابر فروتنی بخواند **اَللّهُمَّ** در نصف شب و رعایت

نماز حاجت بکنند و از باریکو **اَللّهُمَّ** مقصود است حاصل است

اَللّهُمَّ از حضرت صدوق ۴ رسیده است که بعد از نماز صبح و شام

قبل از تکلم صد بار این دعا بخواند و بعد از خواندن سجدات کند

و حاجت بخواند و در وقت دعا **اَللّهُمَّ** **اَللّهُمَّ** **اَللّهُمَّ**

لَا اَحَدٌ وَلَا قُوَّةٌ اِلَّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا قَدِيمُ

يَا دَائِمُ يَا فَرْدُ يَا وَتُّ بِالْحَدُّ يَا حَيُّ يَا قَبِيضُ

بعد از نماز اول روز جمعه مجلس نموده بکلمه زیره که هر روز بخواند

بریم بکلمه کماله زیارت عتبات معبره نموده در مجلس بی بی طریقی که در چهارم

اول ده مرتبه لغز هو بر سر کلاه گردانند و خض و سجده بکلمه یا سید که

هو هو اول کتاب ان کس حشر است بکلمه یا سید و الله یا هو هو دوم

حشر است بکلمه یا سید یا هو هو یا سید یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر

یا هو هو یا سید یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر

حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر یا حشر

تحت ادرسی و مهابد بیدار بود اللهم اغنی عنی بحلالک عن

حرامک و بفضلک عنی سواک طریقه ختم از محل

اینکه بنویسد و بعد از هر روز بخواند

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
در	در	در	در	در	در	در
۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹

جمع ختم بعد از ختم هر روز صد مرتبه این ایله الحاح ذالک فضل الله

یؤتیته من یشاء والله ذو الفضل العظیم بعد از این بخواند

از مرتبه بخواند یا خیر الفاحش و همه روز از این فرخوانند خود

طریقه بعضی چهار ضرب ابتدا در روز یکشنبه یکصد و ال به کام رفته غسل کند
 و بعد از غسل دو رکعت نماز کعبه بنیت جهت و از جانب غار کبریا

بایه محرابی شود در نظر داشته باشد و هزار و صد و پنجاه و یک عدد همراه بردارد

و روانه شود به حجر ابراهیم و صلوات بر محمد و آل او بفرستد در عرض ^۲ ده

که میبرد که هفتاد و یک هزار و صد و یک عدد و صلوات فرستاده باشد

و بعد از بقید نشت هزار و یک صد عدد پیش از آنکه از یک حلقه مرتبه

بعضی چهار ضرب بخواند اما بایه بردارد یک بار بخواند و بعد از آنکه یک دفعه بداند

و بعد از خواندن این برع را از نشت بر او نشت کند و در همان جا

انتر افوته بوزانه و بعد از آن نود و دو مرتبه صلوات بفرستد ^{۹۲}

و اما بایه این عمل در یک هفته متوالی پنج رکعت روزی فوزه نود و دو مرتبه

۱۹۱

۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷
۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷
۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷
۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷	۷۶۷

صفت طریقه دیگر سوزن چهار شنبه غسل کند و در حمام بیرون آید روانه

محرا نود در عرض ده هزار و یک دفعه صلوات بفرستد و هزار و یک

سنگ ریزه بود از شره بر هر سنگ ریزه یک دفعه بگوید بخواند و بعد بگوید

کنه نه نه نه در گوشت و بر در آن قول گوید و در هر مطلب روانه

از هر صفت بمکند ال الله که روانه کند

از هر تراویحی و هم روزی پس تسبیح شصت صفت الهم صلوات الله

و علامه علیه دو ضلوع زود و رکعت نماز پس و در رکعت اول بعد از حمد

سوره انفحات بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد سوره از اجاء نصر الله

بخوان پس و بقیه در زیر این بسم سلام الله الکامل الثامن

الشمائل العام وصلوا لله الدائمة وبرکاته القائمة

على حجة الله ووليت في ارضه وبلاده وخلقته

على خلقه وعباده سلاله النبوة وبقية

العترة والصفوة صاحب الزمان ومظهر الامام

و معن

وَمُعْلِنِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ مُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَنَاشِرِ الْعَدْلِ

فِي الطُّولِ وَالْعَرْضِ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ وَالْإِمَامِ

الْمُنْتَظَرِ الْمَوْصِيِّ الطَّاهِرِينَ الْأَيُّمَةِ الطَّاهِرِينَ

الْوَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ الْهَادِي الْمَعْصُومِ ^{ابن}

الْهُدَاةِ الْمَعْصُومِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ

عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدِعِ حِكْمَةِ الْوَصِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَصَةَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا مَعَزَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا مُذِلَّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَلَّايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَتِ

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْأَئِمَّةِ

الْمُحَجَّجِ عَلَى الْخَلْقِ لَجَمْعِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَلَّايَ

سَلَامٌ مُخْلِصٌ لَكَ لِلَّهِ فِي الْوَلَاةِ أَشْهَدُ أَنَّكَ

الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا وَفِعْلًا وَأَنَّكَ الَّذِي

تَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا فَتَعَجَّلَ اللَّهُ مُرْجِكَ

وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَقَرَّبَ رَمَانَكَ وَكَثَّرَ أَنْصَارَكَ

وَأَعْوَانَكَ وَأَنْجَزَ لَكَ مَوْعِدَكَ وَهُوَ أَصْدَقُ

الْقَائِلِينَ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا

فِي الْأَرْضِ

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلُهُمْ أُتْرُقًا وَنَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ

وَيَقِينُ يَا مَوْلَايَ حَاجَتِي كَذَا وَكَذَا فَاشْفَعْ

فِي نَحَائِجِهَا عَرَايَ مَوْلَايَ مِنْ حَاجَتِ مَنْ فُلَانٍ وَفُلَانَةٍ

تَفَاعُلْتُ كُنْ زَبْرَارًا مِنْ دَرِّ بَرَامِدِكَ إِنَّهَا مَهْرُ دَعَاءٍ لَكَ فَاهْتَرِسْ

اَللهُ اَكْبَرُ مِنْ اَنْ يَكُنْ مِنْ اَنْ يَكُنْ مِنْ اَنْ يَكُنْ مِنْ اَنْ يَكُنْ مِنْ اَنْ يَكُنْ

وَأَبْدَأُ بِأَمْنِكَ بَرْكَ دَسْتِ رَاسْتِ نَعَايَةِ وَفَعْمِ بِأَمْنِكَ بَرْكَ

دَسْتِ چُپِ نَعَايَةِ وَاهْسَنْدِه لَمَوْلَا فَبَلِ بَعْدُ خَوَانَةِ وَبَعْدُ بَلِ بَعْدُ

تَنَبُّهُ بَرَدَدِه رَتَبِه مَلِكِ نَعَايَةِ وَبَرَدِه مَلِكِ نَعَايَةِ

وَبَرَدِه مَلِكِ نَعَايَةِ وَبَرَدِه مَلِكِ نَعَايَةِ

چون بوی بارش ببارد چون بوی بارش ببارد

شب را بیدار چون فارغ شوی بچده شکر بیاری و به دوزخ بفرستی و بیفرم

که گفته صدیق است که مرا محمد بن جعفر العلوی

[illegible]

و اینها را اینده را بخوان و دوی را بخوان و از وقت که مطالعه کن و عین ایزده
پس من مطالعه آن مشغول شدم و بیدار شدم و نگاه از ابوابیت آن صورت
فرار گفتم و نشسته را از زمین بزرگرفت و چون از خواب بیدار شدم مرا شوق
تمام روی داد و دوی التماس در فاطمه من بود و هیچ شب جمعه ای به
به این گفته بود عمل کردم و بعد از سجده شکر نشستم و بفرغ و اینها را
مشغول شدم و چون شب شنبه شد صورت قایم علیه السلام حاضر شد و مرا
گفت که فدای تعالی دعای ترا مستجاب کرد و انبیه و این وقت که
تو فارغ شوی دشمنی ترا مالد که کرد انبیه چون با هم داد شد مرا هیچ غمی
دلمی نبود بجز غم جدائی پس من مرا دات خود رفتم و در دایع نمودم
و متوجه دیدم خود شدم و در اثنای راه قاصدی از فرزندان مرا ملاقات
کرد نامه از این بمن داد و در آن نامه نوشته بود که در فلاح شب
جمعه این ظالم با صحن خود نشسته بود و ادب هیچ غم و الم نبود
چون وقت خواب در جامه خواب شد و خدا همان بطریق معهود
می گفت میگردید چون نزدیک صبح شد دیدم که از محل خواب
بر بخت است و بیدار شدم چون بیایی او رفتند و جامه خواب
از روی او برداشتند و دیده که او را از تن بریده اند و فزون
افزود روان شده و بچگونگی از آن که عمل که بعد در آن روز کرده
که چون نامه برسد آفرین و زود متوجه این جانب خود که فدای

غرض از این تر است که گوید چون به منزل خود رسیدم و در آن
فردا ملاقات کردم و سوال نمودم که در چه وقت شب می خوابید که
آن حالت روی نمود و این بیان کرده همه وقت بود که از دی فارغ
نمده بودم زنها و الف زنها که این دعا را از خان افان و منافع و غیره
و غیر اهل می سرزیدند از حضرت اعمی بنیه و مع این جمال که ابی الحسن
بن علی العلوی الغروی المهری این دعا را می داد و می فرمود که
این دعا را بسطید بخان افان و دستن ال محمد و روزی در بصره یکی از
دوستان و محبان من بعوضه فنی احوال بود و می شنید که دوست داشت و از
حالم بصره فطانی گرفت که باند که روزی پست هزار درهم به مد می چون
واقف شدم بر درم کردم و این دعا را به و دادم منور یک فقره نذر بود که
ان شاء الله او را را که در آن پنج فقره بود و گذشت و فعلت بود
و بخاری او را روانه کرد و من او را منیعت نمودم و او را و بینه
و باز گریه می و بصره آمد و بعد از ایابی چون طلب دی کردم در میان
کتاب خود از این یافت و از آن کسی که داده بودم طلب کردم
گفت در میان کتاب بود و اکنون نیست و از ابی المنحار طلب

گویم که از برای او نوشته بودم و نیز در میان کتب خود داشتند و یافت
نشدند و بیست سال مرخص طلب کردند و بیستم و نهم و آنست که این عفو
بجهت آن بود که بنی خلف اهل بیت داده بودم و نیز که در و لو کند
فرود آمدن بعد از این و در این بیستم و نهم و آنست که این عفو
نشانست اینم ندیم و از او نیز عهد بستیم که کسی نه بدو و نه این عهد کردیم بعد از آنکه
مزار زینت نفی کرده بودم و وزی در میان کتب خود از این عفو و آنست که
به کرده بود و نیز آنها را که هر کس خواهد این دعا را مرابطت نماید
یا به که همای قاعده را رعایت کنند تا از سفلت این این و نیز آنها را که بی
طهارت نگاه ندارند که فرزند و بیحسان این که آتش را ادا کنند و نیز
این دعا را است این قدر را ختم ریاضت از جهت طهر است تا دانند
که به و این نمی باشد و از او خوا به این دعا چند مراتب و الله اعلم بالصواب

چون کسر کرده کند بخوندن دعا سر علوی اقل بخواند سوره حمد و معوذتین و آیه

الکرسی و سوره قدر و آخر سوره ال عمران چنانکه در ^{در} نوشته شده و بعد اذان

آیه ثم انزل علیکم تا علیهم بذات الصدور بخواند و بعد اذان بگوید اللهم

بِكَ يَصُورُ الضَّائِلُ وَبِقُدْرَتِكَ يَطْوِلُ الظَّالِمُ وَلَا حَوْلَ لِكُلِّ ذِي

حَوْلٍ إِلَّا بِكَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ هَذَا وَ الْقُوَّةُ إِلَّا مِنْكَ بِصَفْوَتِكَ

مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعِزَّتِكَ وَسُلْطَانِكَ

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَكَفَيْ شَرَّ هَذَا الْيَوْمِ وَضَرَّهْ وَأَوْقَنْ خَيْرَهُ

وَعَمَّةً وَأَقْضِ فِي مَصْصَرِنَايَ مُحَمَّدٍ الْعَاقِبَةِ وَبُلُوغِ الْحَبَّةِ وَالْطَفْرِ

بِالْأَمْنِيَّةِ وَكَفَايَةِ الطَّاعِنَةِ الْمَغْوِيَّةِ وَكُلِّ ذِي قُدْرَةٍ عَلَى أَوْتَانَةٍ

حَتَّى أَكُونَ فِي جَنَّةٍ وَعِصْمَةٍ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَنِعْمَةٍ وَأَنْدَلِي فِيهِ

مِنَ الْمَخَافِ أَمْنًا وَمِنَ الْعَوَاقِبِ نَيْرًا وَلَا يَصْدَقُ صَادُ عَنْ

الْمُرَادِ وَلَا يَحِلُّ لِي ظَارِقٌ مِنَ الْبِلَاءِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَالْأُمُورَ إِلَيْكَ نَصِيرٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْبَصِيرُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الْمُنِجِّينَ

أَجْمَعِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَخَصَّصْتُ بِذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ وَاعْتَصَمْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبُوتِ

وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَلَا يَمُوتُ وَخَلْتُ فِي حَرَمِ اللَّهِ

وَفِي حِفْظِ اللَّهِ وَفِي أَمَانِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ الْبَرِيَّةِ أَجْمَعِينَ كَهَيْئَةِ

حَمَقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَا حَوْلَ

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اعْتَصِمْ دَعَاءُ عُلُوِّ الْمَصْرِ

تَعَدَّ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مَجْبُوتَةِ الْجَنَّةِ وَاجِبٌ أَنْ يَكُنْ خَوْذُكَ وَاعْتَصِمْ

أَوَّلًا بَعْدَ مَجْرُودِ دَعَاؤِكَ وَانْدَعَاءِ ابْنِكَ مَجْرُودِ أَوَّلِ مَعْقُودَتَيْهِ

وَأَيُّ الْكَلِمَةِ وَأَنَا أَفْلَحُ وَمَجْرُودِ آيَاتِكَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتِ لَوْ لِي

الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى الْجُنُوبِ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ

هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن ذُخِرَ

النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا

إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ

فَأَمَّا دَبْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا
مَعَ الْآبَرَارِ رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ وَجْهِكَ وَلَا تَحْزَنَّا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ وَجَعَلَهُم
إِنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَآخَرُوهَا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُزُورًا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا وَقَاتِلُوا لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا
دُخْلَنَاهُمْ جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ لَا يَغْنَثُكَ قَلْبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ مِنْكُمْ وَتَكُونُ
الْمِهَادُ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَجَعَلَهُمْ جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذُلًّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَافَتِ
فِيهِمْ لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا بِنَايَةِ اللَّهِ ثُمَّ قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
آجُرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا صَبَرُوا وَصَابِرُوا وَدَابَطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ نَاعَسَ أَيْقَظُ طَائِفَةٍ
 مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ
 الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ
 لِلَّهِ يُخَفِّفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ
 لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا ههنا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي سُبُوتٍ لَبُرَزَ
 الَّذِينَ كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبَيِّنَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
 وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ سَعَوْا أُسْدَاءَ عَلَى الْكُفَّارِ دُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا سَجَدًا
 يَلْبَغُونَ فَضُلًا مِنْ اللَّهِ وَدِينًا سِيمَهُمْ فِي وَجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ
 السَّجْدِ وَذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْبَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِجْمَالِ كَزُرْعِ الْحَبِّ
 شَطَاءً قَادِرُهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقٍ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
 لِيَغْظِيَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِكَ يَصُولُ الصَّائِلُ تَائِبٌ
 وَبَعْدَازَانِ دِي عَلَوْرَ الْخِرَالِ وَجِهْلُ از خوندن كاد عار علور فارغ كور

سجدة لمن ودر سجده این دعا بخوان اللهم انك اذنت لي في الدعاء
وعدتني الاجابة فنجني من كل كرب انت غياث كل مكروب اكشف
عني الضر وفتح عني الخزن فقد وسعت كل شيء رحمة وعلما
اللهم صل على محمد وال محمد كما صليت وباركت على ابراهيم وال
ابراهيم انك حميد مجيد وبزر الله فانك عالم بحوائجنا فاقضها
وحاكم بامراضنا فاشفها وعالم بعيوبنا فاسترها وعارف بذنوبنا
فاغفرها وقادر باعداءنا محمد صلى الله عليه واله فاهلكها
بحولك وقوتك يا ودود الهي كن لي دوقا ولا تكن علي غاضبا
اللهم يا سريع الحساب يا شديد العقاب يا غفور يا رحيم يا خالق
كل شيء يا فاطر السموات والارض يا فائق الحب والنوى يا فائق
الاصباح يا مسبب الاسباب يا مفتح الابواب يا قاضي الحاجات
يا محيي الدعوات يا ولي الحسنات يا دافع البليات يا مقبل العورات
يا محيي الاموات يا نور السموات والارض يا غافر الخطيئات
يا ساتر العورات يا مانع البليات افض حاجاتي في هذه
الشاعة يا الله الاولين والآخرين يا بدیع السموات
والارضين يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام يا ارحم
الراحمين اللهم لك الحمد على ما علمتنا ونسلك باسمك

الَّذِي هُوَ اعْظَمُ وَاسْأَلْكَ بِأَنَّكَ مَا لَكَ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ
وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ بَاسِمٌ أَمْرٌ يَكُونُ وَيَكُونُ وَلَسَّكَ أَنْ لَا
تُنْسِنَا ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ أَخْرِجْنَا مِنْ ظُلُمَاتِ الْوَهْمِ وَآكِرِ مَنْ
بِنُورِ الْفَهْمِ آمَنَّا بِاللهِ وَكُفَرْنَا بِمَا سِوَاهُ اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِالْعِلْمِ وَالتَّقِي
وَآكِرِ مَنْ بِالْحِلْمِ وَالنَّهْيِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَنَزِدْ سَعْدَ بَرٍّ سَجْدَ وَجْهِهِ الْبَاقِي الْفَائِزُ
لِوَجْهِكَ اللَّهُمَّ الْبَاقِي سَجْدَ وَجْهِهِ الْحَقِيرُ الدَّلِيلُ
لِوَجْهِكَ الْعَزِيزُ الْجَدِيلُ سَجْدَ وَجْهِهِ الضَّعِيفُ
الْفَقِيرُ لِوَجْهِكَ الْغَنِيُّ الْكَبِيرُ سَجْدَ وَجْهِهِ وَسَعَى
وَبَصَرِي وَدَمِي وَكَلْمِي وَجِلْدِي وَعَظْمِي وَمَا أَقْلَتُ
الْأَرْضُ مِنِّي إِلَهِي رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ عُدْ عَلَى
جَهْلِي بِعِلْمِكَ وَعَلَى فَقْرِي بِغِنَاكَ وَعَلَى نُبْتِي بِعِزِّكَ
وَسُلْطَانِكَ يَا أَكْرَمَ رَحِمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَعِزَّ بِهِ الطَّاهِرِينَ

أَنْ تَصِلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ
وَفَضْلَكَ وَجَمَالَكَ وَجَلَالَكَ وَفَوَائِدَكَ كَوَامِلَاتِكَ
فَإِنَّهُ لَا تَعْرِفُكَ بِكَشْفَةٍ مَا قَدْ نَشَرْتَ بِهِ مِنَ الْعَطَايَا
عَوَاقِفُ الْجُلُ وَلَا يَنْقُصُ جُودُكَ التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ
بِعْثِكَ وَلَا تَنْفِدُ خَائِنِكَ مُوَاهِبُكَ الْمُسْعَاةُ
وَلَا يَفُوتُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمُ مِنْكَ الْفَارِضَةُ
الْفَائِزَةُ الْجَمِيلَةُ الْجَلِيلَةُ وَلَا تَخَافُ ضِعْمَ امْلَاقٍ
فَتُكْدِي وَلَا يُلْحَقُكَ خَوْفٌ عَدِمٍ فَيَنْقُصُ مِنْ
جُودِكَ فَيُضِلُّ فَضْلَكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي إِيْمَانًا
دَائِمًا وَقَلْبًا خَاشِعًا خَاضِعًا ضَارِعًا وَبَدَنًا صَابِرًا
وَبَقِيَّةً صَادِقَةً وَأَسِيَانًا ذَاكِرًا وَعَيْنًا بَالِكَةً
وَرِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَوَلَدًا صَالِحًا وَأَمْرَةً

صَالِحَةً وَتَوْبَةً مَقْبُولَةً وَسَيِّئًا طَوِيلًا وَخُلُقًا حَسَنًا

وَعَمَلًا مَقْبُولًا وَأَسْأَلُكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا وَرِزْقًا

تَقُومَنِي مَكْرًا وَلَا تُنَسِّنِي ذِكْرَكَ وَلَا تَكْشِفْ
عَنِّي سِتْرَكَ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي بَرَكَتَكَ وَلَا تُقْطِعْ مِنِّي حُجَّتَكَ

وَلَا تَبْعِدْنِي مِنْ كَفِّكَ وَجَوَارِكَ وَأَعِزَّنِي

مِنْ سَخَطِكَ وَغَضَبِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ نَجْمِكَ

وَرُوحِكَ وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ

وَلَا تَقْطَعْ عَنِّي خَيْرَكَ وَكُنْ لِي أَنْسًا مِنْ كُلِّ

رَوْعَةٍ وَوَحْشَةٍ وَأَعْصِنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ

وَنَجْصٍ مِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَفِتْنَةٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةِ

وَأَهَانَةٍ وَعِلَّةٍ وَزَلْزَلَةٍ وَقَلَّةٍ وَمَرَضٍ وَبَرَصٍ

وَفَقْرٍ وَفَاقَةٍ وَوَبَاؤٍ وَبَلَاءٍ وَزَلْزَلَةٍ وَغَرَقٍ وَحَرِّ

وَحَرِّ وَشَرِّ وَسَرَقٍ وَحَرٍّ وَبَرَصٍ وَجُوعٍ وَعَطَشٍ

وَفِي ضَلَالَةٍ وَغُصَّةٍ وَحِجْنَةٍ وَشِدَّةٍ فِي الدُّنْيَا
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ ارْفَعْ عَنِّي وَلَا تَضَعْ عَنِّي
وَارْفَعْ عَنِّي وَلَا تَدْنِعْنِي وَاعْطِنِي وَلَا تَحْرِمْ مِنِّي وَارْكُنِي
وَلَا تُهَيِّئْ لِي وَرِثَةً وَلَا تُقْصِنِي وَارْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي
وَانصُرْنِي وَلَا تَخْذُلْنِي وَاسْتُرْنِي وَلَا تَفْضَحْنِي
وَاثْبُرْنِي وَلَا تُؤَثِّرْنِي عَلَى أَحَدٍ فِي أَمْرِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَتَرَجَّ هَمِّي وَاكْشِفْ غَمِّي وَاهْلِكْ عَذُوبِي
وَاحْفَظْنِي وَلَا تُضِيعْنِي فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَبِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ يَا زُكْرَاءَ الْجَلِيلِ وَالْإِكْرَامِ
اللَّهُمَّ مَا قَدَّرْتَ لِي مِنْ أَمْرٍ وَشَرٍّ عَسَّ

فِيهِ يَتَوَفَّىكَ وَتَدْبِيرُكَ وَتَدْبِيرُكَ فَمَهْلِكُهُ

لِي بِإِحْسَانِ أَوْجُوهُ كُلِّهَا وَأَصْلَحُهَا وَأَصْلَحُهَا

فَأَنْتَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَإِلَّا جَابِدٌ جَدِيدٌ

يَا مَنْ تَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ بِأَمْرِهِ

يَا مَنْ يَمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا

بِإِذْنِهِ يَا مَنْ أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ وَسَلِّمْ كَثِيرًا وَآخِرُ اللَّهِ

وَعَدَدُ رَحْمَتِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ

بِهِ عَبْدُكَ وَبَيْتُكَ وَخَلِيلُكَ

أَبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ

أَرَادَ نَمْرُودُ الْقَاءَوهُ فِي النَّارِ فَجَعَلَتْ
عَلَيْهِ النَّارُ بَرْدًا وَسَلَامًا وَ

أَسْتَجِيبُ لَهُ دَعَاءَهُ وَكُنْتُ مِنْهُ قَرِيبًا

يَا قَرِيبُ إِنِّي صَلَّيْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَإِنِّي

تَبَرَّدْتُ عَنْ حَرِّ نَارِكَ وَتَطْفِئْ عَنِّي

طَهِيبَهَا وَتَكْفِئْنِي حَرَّهَا وَتَجْعَلْ نَائِرَةَ

أَعْدَائِي فِي شَعَارِهِمْ وَدَنَائِهِمْ وَتَوَرَّدَ

كَيْدُهُمْ فِي مَحْوَرِهِمْ وَتَبَارَكَ لِي فِيهَا

اعطيتني كايا وركت على ابراهيم
وال ابراهيم انت الوهاب

الحمد المجد المحي واسئلك

باسمك الذي دل به اسمعيل

عليه السلام فجعلته نبيا

است
در هر روز

طالع نماز امر 4 در روز جمع به یک وقت در روز

بسم الله الرحمن الرحيم في يوم الجمعة وال هديت

وقل هو الله احد ائت نوبت و در دویم هدیها و قل اعوذ بر النک

است بر بعد از سلام ایہ الکرمی ائت بر تس نمت ائت

نماز یکی بد و سلام و در هر ائت حمدیکه رواذا جاء و نفر الله یکی ر

وقل هو الله احد ائت و بیج نوبت و بعض از نماز فارغ شود بر

سُبْحَانَكَ اللَّهُ رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هفتاد نوبت بگرد

كان بالكونه وجل يدعى بعبد الله ابن حستان وكان كنية

ابا المنذر وهو من اعيان اهل الكوفة فأتى الى الامام علي ع

وشكى اليه من الطاعون وما قد حل بالناس فقال الله

يا امير المؤمنين لقد عيينا من تشيع الجناب والذين

للموت ليلاً ونهاراً يا امير المؤمنين لقد اشتد الامر

بالناس وانت لاشك ابن عم رسول الله صلى الله عليه وآله

وصنوه ووارث علمه فهلا تعلمنا رعاؤنا عو الله

تعالى به لعل الله يرحمنا ويخفف ذلك على المسلمين فقال

له امير المؤمنين ع اما الله عافق ورد عن رسول الله ع

ادعية مثل هذه النازلة وغيرها وانتم تحفظونها فلم

لا تدعون الله تعالى بها فقال له ابو المنذر والله يا امير

المؤمنين ع انما ندعو الله تعالى بها في عقب كل صلوة

وكل وقت والامر لا يزاد الا شدة فقال عليه السلام

ان الله وانما اليه واجعون انتهن بالدعاء ام تلك من تكذب

التي لا تسوء الاعمال فقال ابو المنذر معاذ الله يا امير المؤمنين

ليس باستكبراء بالدعاء بل من تكذب والتبيلات وسوء الاعمال

كاكر امير المؤمنين ولكن يا امير المؤمنين علمنا اسما

من اسماء الله تعالى العظام ندعو الله تعالى بها وندها
دو سنه

على رؤس اولادنا وعيالنا والذي يصا به الى الان بالموت

قال فاطمى الامام عليه السلام ساعة ثم دفع رأسه

وقال يا ابا المنذر لقد ادخلت عايضا حزنا شديدا بسبب

قطع الانساب بكموت الرجال وقطع الاموال بموت

الاولاد والاطفال فان الرجال هم كالاشجار

لا سيما و ثمارها الاطفال وقد سئلنا من شئنا

ان نورد السوال وقد سئلت امرأ عظيماء ذلك ان

اسم الله الاعظم الذي قد للهيبته الجبال لا ينبغي

ان يظهر على احد من الجبال وعليك يا ابا المنذر

باخفاء ~~الحرف~~ ما سياتي به لك ما استطعت

والعيا ذبا لله والعياذ بالله من الالهال وهالك

ابياتنا ابيك لك فيها ما سيكون لدفع هذا الظاعون

والكل داء عضال الا وهو اسم الله الاعظم الذي قد كدك

لصبيته الجبال وهي ابيات تظهر لك بمقالتها شرح

الحال و ابيك لك فيها كيفية العمل بها ووضعها

و عدد حروفها حروف اخر مكتوبة جبهات الملائكة

خزنة جهنم اعاونا الله و اياك منها وهي تسعة

عشر حرفا و اياك ان تظهرها لاحد من الجبال

لا تـ من طعن فيها جهلا ولم ياخذها بقبول يكون
عليه وبا لا وبالله اعتمد في جميع الامور من الاقوال

والافعال الله الكبير المتعال وهي الاسماء لا ريب
فيها ولا خيال وسأبين لك كيفية وضعها في

دايرة على مثال الجنة المعدة للقتال ومن طعن

فيها جهلا فاقول عليه قول الله عز وجل وقد مكروا مكرا

وعند الله مكرا وان كان مكرا لم يؤمن منه الجبال فيخذل

ذلك الطعان في الخيال وهذه الايات المشار اليها

كثرة الخير والنوال وقد نصبتها لك يا ابا المنذر

على الادب جمال مطابقة للحال وعلى الله الانتكال وهي

هذه الايات المعجزة المتكررة من المكرمة نفع الله بها

وعلى المسلمين بوجوبها امين

لقد بدأت بسم الله مفتتحا: انك يا محمد الله فافتحت

مصلية بصلوة الله اكملها: على نبي به سبيل الهدى انضحت

محمد خير خلق الله سيدهم: ومن له الخلق يوم الفصل قد منحت

ذنوب امته من اجله كرمها: عنها ما كرم عفو الله قد صفحت

وان مقاصد مبغى منهم ^{عسى} نبال الصلوة عليه مكرز انجحت

يارب هب لعل من لدنك ^{ضى} يا من بقدرته الاضواء قد سطحت

نفسى بطول جوى المحى ^{ضيت} بوقوفها اذ به لقياك بل فرحت

بحر الفناء لكل الخلق عم جل: غرق النفوس به هتم وان سجت

قد يتبع الموت اوقات الحيوة بنا: بطول فاسحة الاجال لو فسحت

الاويكة بيت الله انا له لصدمة دكت الاعمار ثم دحت

الاوان فجأة الطاعون ^{سلة} شهادة لذوى الايمان قد منحت

اسنة القدر المقدور ^{طعن} ومديرة الاجال المحموم قد منحت

تدكات فيما مضى من قبل من ام زجر القوم بهم افعا لهم قنحت

ان خللت نيران القوم مشعلة شرارها يعطى الاجساد قد دحت

فهم على الاثم والعدوان ^{مروا} حتى لهم افلة الطاعون قد ^{صلحت}

منون
 قد تجلت انفس الفجار نار الظي والمؤمنين لهم دار النعيم حيث
 ما اذا يقول الودي في حكم مقتدا احكامهم لم تنال العدل قد هل
 نفس عوكة الطاعون قد قتلت شهيدة في جنان الخلد حيث
 نفس لقد اخلصت لله في عمل الاميرة هان الله قد ربحت
 جدت تسئل باهد النار لك الطاعون دفعا فبالاسماء ما
 ساء وربي تغافل قد سميت ابواب حكمتها بالنفع قد فحمت
 فكتب لذلك بسم الله يعقبها فرد وحي وقيوم وقد طرحت
 بعد ما حكم عدل واخرها الاسم المطهر قد وس فقد و
 لك الطريقة والكتب بعض ايتها عن صادق القول في الانتقام قد و
 وحر ما عجبات صنع فليس لها في الوضع مثل سيجابعد ما نشر حيث
 فتسعة ثم عشر ضبط عليها بهم دافئ الاسماء قد التسميت
 ببراءة صنع في ورد دائرة بالزعفران ومسل ليحفظت
 اسمها الجنة الاسماء والوق استنة الطعن بالطاعون قد جرت حيث

ومن اصاب بظاهرون نصيبك **شبه المغيب من فارق لمحت**

فامح الكتابة بالماء المعين **وكن للتفل راي بر منذ ما انضحت**
ثم اسقد الماء واعلم ان فيه شفا ^{صد} **مام تكن ودق حين النفس قد**
وقل لمن يدخل الاسماء منزله **بان يقرت شاة فديسة** ^{يحت}

يعد لها نقرأ بان عذرهم **فهذه هبة من ربكم منحت**

ج سر هذا القول غايته **معالم الخير من سماء قد لمحت**

من راح يطعن جهلا مناد ^{حسد} **فلا تخف من كلاب الحى ان نجت**

علم رسول الله من غار **فيها غرقة من البحر طفت**

انف الله في اسمائه ^{جفت} **والعارفون بها صدر القد** ^{جفت}

منذ هانفا ليس ترعرع مطلبها **بها نفوس كثر القوم ملاسحت**

قال على يا ابا المنذر ^{نم} **هذه ابيات اخرا بين لك فيها انشا الله**

تعلل كيفيت الدائرة **ووضع الاحرف والاسماء التي اشترت**

ما يقول براءة صنع **في دود دائرة وابين لك وضع**

الاحرف والاسماء حروف مقطعة والاية التي من سورة الانعام
 وهي قوله تعالى او من كان ميتا حينناها فان عدة احرفها تسعة عشر
 حرفا ثم تلك الاسماء اما الاية ففيها لفظ الحيوة والممات وان لم يكن
 معناهما الحقيقي لكن فيها معنى الحروف التي هو المراد فلهذا لا يتناوبها
 اذ السر المكنون فيها ضرب متماثل يقول ليست هذه الاية مما يدل على الطوت
 والحيوة في المعنى فالمعنى هو المقصود فلا يكون المتماثل بالمعنى ضا لاقوالنا
 فان قصدنا معنى يدق عن ثم الذكي وكذا لك هذه الحروف التي هي مكتوبة
 به على جهات الملائكة خزنة جنتهم وهي تسعة عشر حرفا وعدة احرف الاسماء
 المتدرف ذكرها وهي ستة اسماء فليها اسم الله الاعظم وعدة احرفها
 ايضا تسعة عشر حرفا وعدة احرف بسم الله الرحمن الرحيم ايضا تسعة عشر
 حرفا فليهد الان فعلمهم اقطع من اسبغوف الماضيه اذ الجميع مطابقون
 في اعداد تلك الاحرف التي اشرت اليها انها مكتوبة على جهات
 الملائكة وهي اسماء من اسماء الله العظام وقال له يا ابا المنذر اكتب
 هذه الدائرة فط لكل الم من الام واجعلها على راس من شئت
 من الناس من المسلمين من الرجال والنساء والاطفال بشرط
 ان تحفيها من الناس في حال الكتابة وتربط وتشد
 وتغصب

وتعصب عليها وتحم عليها بظهر الكتابة حق لا تفتح

ولا يعلم ما فيها ولا تنقل من ورقة الى اخرى فربما يطعن فيها

الكاتب جملا منه بمقداره فلا يكتبها الا من يكون منظومي

هذه عند حق يعلم حقيقة امرها وليكن بمعرفتها اهلا

فان اسماء العظيمة لا ينبغي ان يطلق عليها الا الاولياء

تتأخرون والعلماء العاملون ولا تكتب الا الدائرة

فان الايات انما هي مفاتيح لاجل معرفة هذه الكتابة

مع الدائرة ليس لغير ذلك فاحفظ مقالتي واكتفها

من الناس فلما اضل الاوراق ابو المنذر من امير المؤمنين

صلوات الله عليه امره ان يكتبها ليلا ويفرقها نهارا

بالشرط الذي تقدم الكلام عليه وقال الامام ^{عليه السلام} يا ابا المنذر

والنواب مرضى المسلمين وانفك كتابتها من اعيان الناس

وكتبتها الآوانت ظاهر البدن والشباب وانتم

جالس في مكان ظاهر واحد والزيادة والنقصان

في الكتابة فقد حدثت حيث قلت في الابيات الثانية

واحد والتغير عن اوضاعه واستغنى بالله ممن غيره

واكتبتها لكل وجع والم بشرط تسميته فللالم عند الكتابة

وتعلق على السقيم والصحيح والكبير والصغير والمولود

والمرأة المطلقة اذا عسرت عليها الولادة والبكاء

للأطفال ونسقى للبصر وتعلق على راس المجنون

والمحموم ولكل داء خلق الله تعالى بشرط الاخذ

بالقبول فان حصل من انسان طعن في ذلك والعياذ بالله

تعالى فانها تكون عذبة وبالكافان طال المرض وجاوز

شهر اذا لم يكن طاعون فتحو الكتابة بالماء المعين كما ذكرت

في الابيات الاول ونسقى المريض فان كان له الحياة

برئ سر يعاين الله تعالى واما المطعون اذا جاز

ثلاثة ايام وسبعة ايام فلسفة له كما ذكرت واما فقل
علوقه

الوردته فانتهى يرمى في بئر الجورة حتى لا تنضج ولا
تنزع

تخرج منها شئ ولو قطرة واحدة فان في ذلك سرا

ينبغي الاظهار عليه ثم ان علينا ان نأكل يا ابا المنذر

لقد من الله علينا وعلى من ينظر هذه المقالات وهذه

الاسماء منة عظيمة بشرط ان تحفيها عن الجهاول

تظهرها لاحد من خلق الله تعالى الا لمن يكون اهلا له

كما قلت في الابيات الاولى ولا تبسّر هذا القول غيبي

معالم الخير من سيماه قد ملحت فاذا اظهرت عليها مثل ذلك

فلا باس بان يحد بها له وكل من علق عليه هذه الاسماء

ولا بد لمن يتهدى له هذه التحفة ان ينذر للايام ٢

نذر بحسب طاقتهم ان كان غنيا او فقيرا ويكون ذلك

المنذر للذي تكون عنده هذه التحفة وقد

ان لا يعطى لمن يطعن فيها بحيث لو قال لنا قل ان هذه

من كلام امير المؤمنين عليه السلام فقد بطل اعتقاده منها

وانما لا ينفع بها بل يكون عليه وبالا كما تقدم لكلام عليه

ولا بد من قربان تقربة الذي يدخل عليه هذه الاسماء افتداء

بقوله عليه التسم حيث قال قل لمن تدخل اسماء في منزله

بان يقرب شاة فدية ذبحت ويتصدق على الفقراء العاجزين

بان عذرهم ثم ان الامام عليه السلام انتقل من تلك الوزن

وتلك القافية الى وزن اخر وقافية اخرى

احمد الله وانق شكره فهو مولى زائد من شكره

عبد مولاه على قد غدا فارغاً بالذل باب المغفرة

يا ابا المنذر صن قولا بدياً من معان قد غدت مبتكرة

كلما تنظر قد سطرته لك فاتبعه بنقل المسطرة

واحد التغير في ارضاعه واستعذ بالله ممن غيري

ضع خطوطا اربعاً في اربع وثلاثا كفرة الشجرة

حازها

خازنها من حوطلا دائره شبيه ترس خايط تدوره

وضع الاسماء حروفها قطعت في الجهات الكل يا ذا النبصره

وكذا الآية فاكبتها معا تلى الاسماء قولا تذكره ^{قول}

ثم وضع احرف عجم عددها سبعة واثنان تتلو عشرة

كل حرف خلق الله ملكا من الكرام البررة

خط ذال الحرف في حركته جل صنع الله فيما سطره

فهم لا شد خزائن اللفظ نفع يقول وروعي خبره

بانقياد قد اطاعوا بهم ثم لا يعصون فيما امره

لهب الطاعون ان يغتنى في حال شرب الماء يطفئ شره

وهو ماء ونحو الاسماء به ثم ترحى الثفل ببراكه

فان هذا السر فالكتم ولا تخط من جهول منكرا ان تظهر

كل من كان يقول اخذ باعتقاد ثم يجني عمره

نورب البیت الی لفتی وارث العلم وقاف اثره
 تدو هبنا نذر من یبذرها من قلیل او کثیر نذر ده
 للذی حاز بها سرارها جمع اسرار الوری مفتقره
 وهی اوفی حکم او دعائها ضمن ابیات کشمس فاکره
 کل شهر فی تناهی نوره محقا کتبها لکبد السحره
 ولذا الاعداء ان تلقا^{هم} فاتل اسماء وکبر عشره
 سیوا لوجه کانتهم حمر نورت اذا من قسوره
 وملیک جائز فی حکم لیس یخفوعند تلك المقدره
 حین تلقاه وتلقا نقل حکم عدل مرارا عشره
 ثم قل یا نور یا قدوس یا نخذل الکفار فاعلم بصوره
 فیما ذاب الله تلقاه اذا خیفه منک مولی دبره
 صلوات الله ربی دائما وسلام مثل سحاب مطر
 واسقی بالارض وان یا قدری اعظم المختار حتی تغمره
 فیه

شكوره رَوْف عَطُوف مَسْئُول وَدُود

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ اَبْخَالِقُ رَازِقُ نَاطِقُ صَادِقُ

فَالِقُ فَارِقُ فَاتِقُ رَاتِقُ سَابِقُ مُلَاقِقُ

مُشَارِقُ غَفَّارُ قَهَّارُ جَبَّارُ صَبَّارُ بَارُ مُحْتَارُ

مُنْتَحِيزُ نَفَّاحُ مُرْتَحِلُ سَمِيعُ شَفِيعُ رَفِيعُ

مَنْبِيعُ سَبِّحُ بَدِيعُ كَبِيرُ قَدِيرُ خَبِيرُ مُجَبِّرُ ٧٣

شَفِيقُ رَقِيقُ حَفِيزُ حُطِّ مَقْبِيتُ مُغْنِيتُ

مُغْنِيَةُ مُدَلِّلُ مُبْدِلُ مُعِيدُ ٧٧ مُعِينُ أَمِينُ

مُبِينُ مَبِينُ مَكِينُ رَشِيدُ حَمِيدُ جَمِيدُ

شَدِيدُ شَهِيدُ اَبْغَائِلُ جَائِلُ قَائِلُ

١٠٤

كَامِلُ فَاصِلُ فَاضِلُ غَائِلُ غَالِبُ طَالِبُ

اللَّهُمَّ شَتَّ شَمْلَهُ وَفَرَّقْ جَمْعَهُ وَخَرَّبْ بُيُوتَهُ وَاشْعَلْ
 فِي بَدَنِ نَارًا وَاجْعَلْ بَيْتَهُ قَبْرًا وَخُذْهُ اخْذَ عَزَائِي
 مُقْتَدِرِ اللَّهُمَّ فِرَّةً تَفْرِيقًا وَمَرْقَةً تَمَزِيقًا وَاجْعَلْ
 لَنَا مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَهْلَابِ
 الظَّالِمِينَ وَاشْغَلْهُمْ بَعْضًا بِبَعْضٍ وَاجْعَلْنَا مِنْ بَلَدٍ
 سَالِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ اللَّهُمَّ شَتَّ شَمْلَهُ
 وَفَرَّقْ جَمْعَهُ وَكثِّرْ مَصِيبَتَهُ وَذَلِّزْ أَقْدَامَهُ وَفَرِّبْ
 أَجَالَهُ وَقَطِّعْ أَرْزَاقَهُ وَأَقْصِمْ ظَهْرَهُ وَأَقْصِمْ أَمْرَهُ وَقَلِّبْ
 قَدِيرَهُ وَبَيِّضْ عَيْنَيْهِ وَسَوِّدْ وَجْهَهُ وَأَنْكَسْ أَعْلَانَهُ
 وَأَقْهَرِ أَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَاشْعَلْ فِي بَدَنِ نَارًا وَأَمْكُرْ بِهِ
 مَكْرًا كَبِيرًا وَسُجَاتِ الْقَادِرِ الْفَاهِرِ الْقَوِيَّ الْجَبَّارِ الشَّدِيدِ
 الْبَاطِنِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ بِمَا مَعِينِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ
 اللَّهِ خُذْهُ اخْذَ عَزَائِي مُقْتَدِرِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا فَعَالًا

يَا بَرِّدْ أَهْلِكَ أَهْلًا شَدِيدًا وَاعْرِقْهُ عِرْقًا فَرَعُونَ وَخَسَفَ
 بِيَدِ يَالِكٍ وَتَجَبَّدَ وَاقْصَادِهِ خَسَفَ قَادُونَ وَأَقْمِرَ حِجَارَةً
 مِنْ بَحْرِ جَبَلٍ وَاجْعَلْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ اللَّهُمَّ أَدِّ الْكِبْدَةَ فِي خَيْرٍ
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَبِكَ الْخَادِلُ وَبِكَ الْقَاتِلُ وَبِكَ أَصُولُ
 وَبِكَ اسْتَعِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ اغْنِ عَنِّي بِحَسْبِ مُحَمَّدٍ
 وَالِدِ الطَّاهِرِينَ

طریقه هم یعنی چهار ضرب چهار جمع در هر جمع صد و یک یک
 برداشته و در پیش آوردنش مشغول نموده از شغل بفرستند
 و هر یک بخواند **اللهم احسن عمرکم** ای بابک و عمر غم عثمان
 و عمر غم عمر غم عمر و بپندازند در این معنی یک
 در پیش اندازند تمام شود و هر کس از سر کار شریعت مدار عمل
 محمد حفر و رسیده است

این دعا را در روز شنبه و در وقت صبح بخواند
 و در وقت غروب و در وقت خواب و در وقت
 در وقت جنگ و در وقت صلح و در وقت
 در وقت غم و در وقت شادی و در وقت
 در وقت هر چه خواهد بود بخواند

در وقت جنگ و در وقت صلح و در وقت غم و در وقت شادی و در وقت هر چه خواهد بود بخواند

در وقت جنگ و در وقت صلح و در وقت غم و در وقت شادی و در وقت هر چه خواهد بود بخواند

از خواص این واکم هر که در روز در عقبه **مویض صدقوت**
الرحمن الواسع خواه لطف الهی بنست او حاصل شود

الملك یعنی پادشاه عالم الاطلاق
۹

از خواص این واکم هر که در روز در پشت **پهار بخت بخواند**
القدوس پادشاه عالم و دوا هم رساند

السلام شفا پر بخوان و سلامت ملاقات و هر که از ابرو بر لیس بخواند شفا به
۱۳۱

المؤمن هر که صد و شش نوبت بخواند امان او باشد از شر و الهی

المستمن صد و سی و شش نوبت بخواند صفی باطن هم رساند
و اطلاع بر حقیقت اشیا بداند

العزيز هر روز بعد از نماز فجر بنویسد و چهار نوبت بخواند موجب اطلاع بر بعضی علوم غریبه
شد و هر که از اهل چهل روز در روز چهل نوبت بخواند بکسر محتاج نشود

الجبار هر که این اسم را نزد ظالمی چهار بار بخواند آن ظالم را دلیل شود
۲۰۹

المتكبر هر که از اسباب رزق خدای عز و جل دل او را منور کند

الخَالِقُ

مرکز اکیسم لایب و خواص در قمر زده بماند

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
والآله الطيبين الطاهرين

الباقی
مرکز اورا فرزند نبی است مفت روز روره بدار و دای اکیسم
یزده نوبت بخواند و بر جای نوبت و نوبت و بی نوبت خداوند
فرزند ذکور صلح و در می آوردان

الغفار
مرکز اکیسم رابعه از نوبت جمعه صد نوبت بخواند چنانکه نوبت الله اعظم
بغفار خدا عز وجل مغفرت حاصل اوست

القهار
مرکز ذکر اکیسم رابعه از نوبت جمعه صد نوبت بخواند چنانکه نوبت الله اعظم
بغفار خدا عز وجل مغفرت حاصل اوست

الرحمن
مرکز در سجده چهارده مرتبه بخواند غنی گرداند خدا عز وجل او را
و مرکز در افرش صد نوبت در حالی که سر برهنه باشد و دستها برداشته
بخش فدای عز وجل فقر را از او زایل گرداند و حاجت او را بر آورد و مرکز
بسم رب ربوب الکونین
مرکز در عقیق صوره نحر مفتقر نیست اکیسم را بخواند در حالی که دست
بر داشته باشد بخدای عز وجل از دل او حاجت را زایل کند

الفتاح
مرکز در عقیق صوره نحر مفتقر نیست اکیسم را بخواند در حالی که دست
بر داشته باشد بخدای عز وجل از دل او حاجت را زایل کند

الرزاق
مرکز اکیسم رابعه از نوبت جمعه صد نوبت بخواند چنانکه نوبت الله اعظم
بغفار خدا عز وجل مغفرت حاصل اوست

العلیم
مرکز اکیسم رابعه از نوبت جمعه صد نوبت بخواند چنانکه نوبت الله اعظم
بغفار خدا عز وجل مغفرت حاصل اوست

مکن ای ایمل بر چهل هفته نوشتن در چهل روز در روز یک بار بخورد
القابض الباطن ای خود از عذاب بپوشد و اگر ای الباطن در کرده نوبت
بخواند و در حالی که دستها برداشته باشد هرگز محتاج نشود

القابض الرافع اگر ای ایمل را مقدار نوبت بخواند خدای عزوجل دفع کند از او شر
ظان را و اگر ای بعد از نماز ظهر ایمل رافع را صد نوبت بخواند
خدای عزوجل رفعت او را از هر دردانه

المعز المذل مکن ایمل مغرایی را که روزی در ایمل بخورد و هر که ایمل المذل را در شب
در یک در حالت سجده از نوبت بخواند و هر که ایمل الجبارین
در سیر الظالمین آن قدر از نوبت بخواند که خدای عزوجل دفع کند از او شر
و وقت نماز شود و اگر ای سجده کند و پنجاه بار بخواند و هر که
ایمل امتی من نذلان خداوند او را ایمل کردانه

الشیع هر که در ایمل را بسیار کند دعا را او منجی باشد

البصیر در جمعه بسیار که از جانب خدا برایت و عنایت بسیار مخصوص شود

الحکم معنی حکم او بر همه موزانست بابر است

العَدَد الواسی ای و ایمل در شب بسیار بخورد و در عزوجل او را
مخصوص سازد و بطاف شود

طریقه یعنی چهار ضربه

روز چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت
اول است و نوار است و در وقت

معین بجز از وقت و وضو کامل اول است و نوار است و در وقت
چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت

در وقت و بعد از آنکه بپوشد و نوار است و در وقت
چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت

صلوات بفرستد و نوار است و در وقت
چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت

و همچنین نیکوکار است چهل و دوم در وقت
چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت

نحوه در بر نیکوکار است چهل و دوم در وقت
چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت

و نیکوکار است چهل و دوم در وقت
چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت

فیهما و الا در وقت چهل و دوم در وقت
چهارشنبه و پنجشنبه چهل و دوم در وقت

کرار و حاصل است

و بعد از این صفت به ائمه و ائمه و دیگر بزرگواران و بزرگواران و بزرگواران
س

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم يا رازق المقولين ويا راحم المساكين

ويا ذا القوة المتين وغياث المسغثين ويا

خير الناصرين اياك نعبد واياك نستعين

اللهم ان كان رزقي في السماء فانزله

وان كان بعيدا فقربه وان كان قريبا

فليسره وان كان يسيرا فمكثه وان كان حراما

فحلله وان كان حلالا فطيبه وان كان

طيبا فبارك لنا فيه برحمتك يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

و غسل و ایرجهت نماز صاف کند و بنیت کند تسبیح قرینا الله

و رفته با خطبه بنویسد و چهار سال کسره پیوند و نور فویش بکار برد

و تصدق کند از آنچه میسر شود از مایه صد و بعد از آن

بالحرف رفته رو بقبله و رکعت نماز صحت کند بعد از حمد

پانزده مرتبه سوره توحید بخواند پس رکوع کند و در رکوع پانزده مرتبه

سوره توحید بخواند و خمس رکعت رکوع بردارد پانزده مرتبه

توحید بخواند و چهل سجده اول رود پانزده مرتبه توحید بخواند

چهار رکعت از سجده پانزده مرتبه توحید بخواند و چهل سجده

دویم رود پانزده مرتبه توحید بخواند و چهل رکعت از سجده دویم

بردارد پانزده مرتبه توحید بخواند پس بر فراشته و رکعت

دویم را هم بطریق مذکور بجای آورد

پس بنشینند بنشینند و بپا نرند و مرتبه نوحه بخوانند

بعد از آن ۱۵

و بعد از آن تشهد خوانند و سلام داده و بپا نرند و مرتبه نوحه بخوانند

۱۵

پس طرف روی راست بر زمین نهاده و بپا نرند و مرتبه نوحه بخوانند

۱۵

پس طحیپ بر زمین نهاده و بپا نرند و مرتبه نوحه بخوانند پس دیگر

پیش از بر زمین نهاده کوبه کند و در صحن کوبه

يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ يَا مَنْ هُوَ هَا كُنَّا وَلَا هَا كُنَّا غَيْرُهُ

أَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ

عَرْشِكَ إِلَى قُرَارِ أَرْضِكَ بَاطِلٌ

و صد نوبت بکریه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله

الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم

و صد نوبت صلوات بفرستند و فرمود که هر کس این نماز را بجا آورد و بخواند
بعد از نماز مذکور است خداوند تبارک و تعالی را خدا وضع کند از او شتر آمل

در میان را و ایه شهد الله انست شهد الله انه لا اله الا هو

و الملائکة و اولو العلم قائما بالقسط لا اله الا هو

الا هو الغنی العزیز ان الدین عند الله الاسلام

ختم یا علی و صوم اول و دویم و سوم
۱۰ بار ۲۰ بار ۲۰ بار

چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم و یازدهم و بیستم
و بر این همه روز یکصد مرتبه

اگر کسی در این روزها صد مرتبه بخواند و در روز اول که
حالت نماز جهت بدارد و در روز دیگر نماز نهد و این فعل بعد از نماز
بدون تکلیف یا به نیت

این عالم در روز چهارشنبه نورالربع چهار شنب کونا در طرف قران

نوشته الی الی و بعد از هر کار کاغذ نوشته برد و آن را

اندر خنجر اب از بخود بسم الله الرحمن الرحیم

اباه ط صحت طاه اغ لاحول ولا قوۃ الا

بالله العلی العظیم و صلی الله علی خیر خلق محمد و آله

جمعین ط ع کا ا ع ع

حضرت صدوق منقول است که هرگاه بورتز کوفته رتد بر بوشه

اللهم صل علی فاطمة بنت محمد ^و ^۲ ^۳ ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}

اللهم صل علی خدیجة اُم فاطمة بنت محمد ^و ^۲ ^۳ ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}

اللهم صل علی فاطمة بنت اسد اُم علی ابن

ابوطالب ^و ^۲ ^۳ ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}

در صد و پنجاه و یک سال از تاریخ
 صد و پنجاه و یک سال از تاریخ ۱۲۶۹

کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه

در صد و پنجاه و یک سال از تاریخ
 در صد و پنجاه و یک سال از تاریخ

کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الصلوات على سيدنا محمد وآله

يَا مُعَاذِي أَرْحَمْنَا وَخَلِّصْنَا أَرْحَمْنَا وَخَلِّصْنَا

أَرْحَمْنَا وَخَلِّصْنَا مِنْ الطَّعْنِ وَالظَّاعُونَ

وَالْعَوِيَاءُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ

الْإِيمَانُ مِنْ شَرِّ هَذَا الْإِيمَانِ اللَّهُمَّ أَنْتَ

عَفْوٌ كَرِيمٌ حُبُّ الْعَفْوِ نَاعِفٌ عَنَّا يَا رَبِّ

يَا مَنْ لَطِيفٌ لَمْ يَزَلْ أَطْفَى بِهِمْ ^{الْأَطْفَى} فِيمَا نَزَلْ

أَنْتَ الْقَوِيُّ نَجِّنَا مِنْ قَهْرِكَ يَوْمَ الْخَلَلِ

لِي خَمْسَةٌ أَطْفَى بِهِمْ حَرَّ الْحَرِّ الْحَاظِرِ

أَلَمْصَطَفَى وَالْمُرْتَضَى وَأَبْنَاهُمَا وَالْفَاطِمَةُ

يَا اللَّهُ يَا مُحَمَّدٌ يَا عَلِيٌّ يَا فَاطِمَةُ يَا حَسَنٌ يَا حُسَيْنٌ

يَا صَاحِبَ الْمَآئِنِ اذْكُرْ كُفْرِي وَلَا تُهْلِكُنِي

يَا اَللهُ يَا صَدُّ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ

لَهُ كُفُوًا لِحَدِّ يَا مَطِيهًا طَاشِي عَمَّ

نَحْمُ دَعَا وَ، وَطَاعُونَ اِرَادَ لَعْدُ زَمَانِ رَجْعِ مَعْتِ مَرْتَبَةِ صَلَوَاتِ بِفَرَسَةِ دَسَدِ

اَللّٰهُمَّ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ

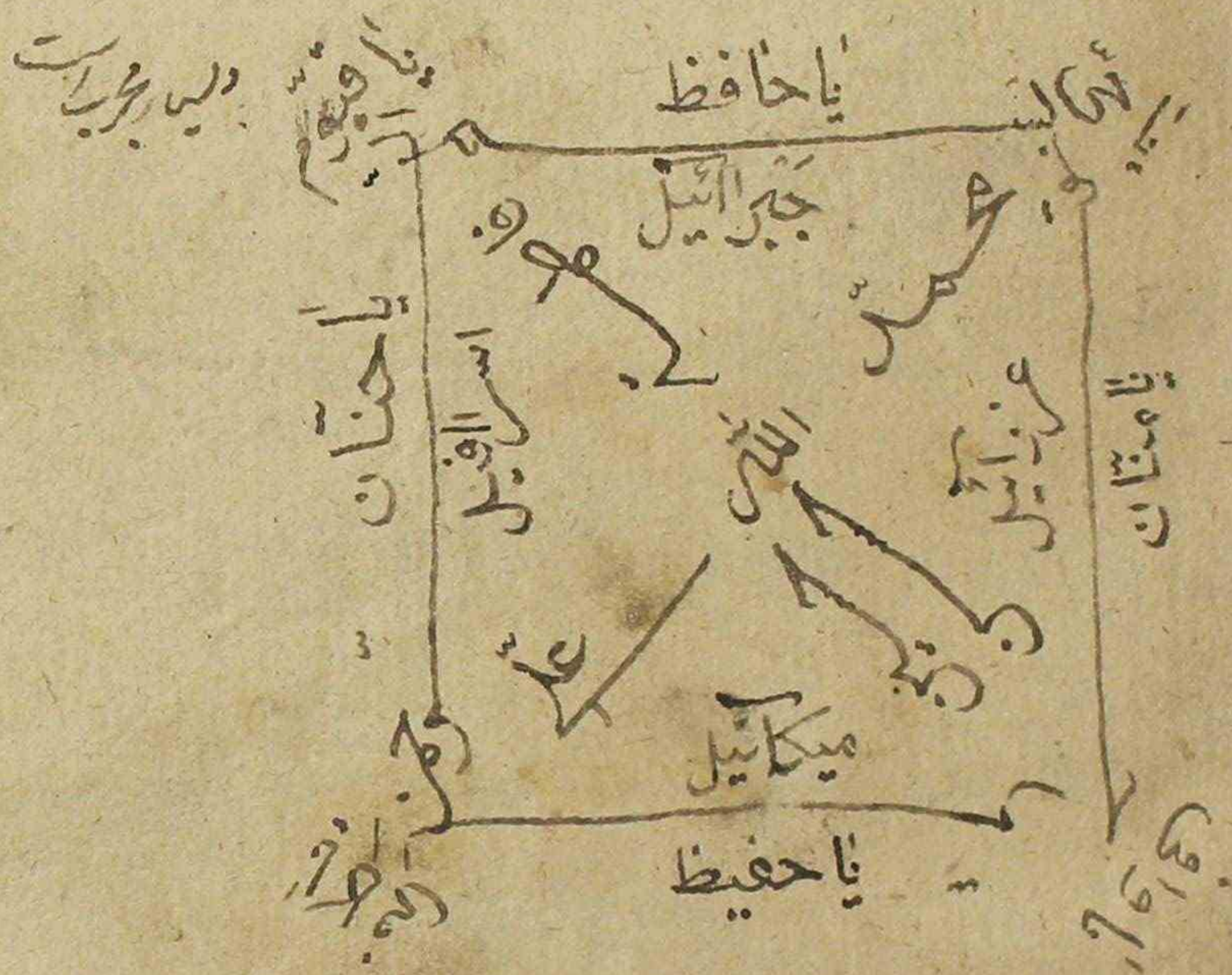
تَوَسَّلِي يَا اَللهُ وَتَوَكَّلِي عَلَى اَللهِ نَدْفَعُ الصَّاعُونَ

وَالْقَبَاءَ وَالصَّاعِقَةَ الْمُنْزِلَةَ مِنَ السَّمَاءِ

بِحَوْلِ اَللهِ وَقُوَّتِهِ وَعَظَمَتِهِ اِنَّهُ رَوُوفٌ بِالْعِبَادِ

اصحاب جهنم
وَبَاءُ وَطَاعُونَ بعد از هفت مرتبه
توسل و توكل
نمودند مرتبه پنجمه

محمد و او نوشته قدر شریف در میان آن نثار داده همراه عفو
و این را بر فرزند و صاحب آن فرزند خواند که مقدار پنجادم شده است

روایت کند عبد الله بن عباسی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم را شنیدم

از جبرائیل امین که در عرش هفت سی و دو بیت عظیم

چنانچه مری که بود نه به سجده و نه از دار دنیا به ارباب جنت کوته

جبرائیل گفت که در افراشته نوبه بین بلاستلا فرامند شد به غمر

بر زانور تحیر و بخت رت القالیت بنالیه و کف

الهم است مرا از این بلا نگاه دار جبرائیل در لایحه دعا از جانب

حضرت رت القالیت آورد و گفت که هر که خواهد که به این بلا مبتلا نشود

نشو کوفندر پیداکنه و این دعا رو مفت بار بر ورفنه و کوفنده
را بکشند و صدقه بکشند و اهل آنجا صاحب کوفند را و هر که نوشت
نوشت آن کوفنده را خرد و از محبت و باده ایمن کوفه و هر که سر دیو نوشت
بر در خانه بکشد و هر که نوشت بر خود دارد از دیو و باده ایمن کوفه و هر که
از دیو بیدار بخواند چهل مرتبه مفت بار و فو نه کوفه از رحمت و باده ایمن کوفه
و هر که نغمه در قدح آب اندازد و هر که از آن آب خورد رحمت و باده ایمن کوفه
و همیشه بخواند بر شرط آنکه کوفنده از وجه حلال است ان شاء الله تعالی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا خَالِقُ يَا ذَا زَيْتُ يَا ذَا رَحْمٍ خَلِصْنَا مِنَ الْوَبَاءِ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُقِيمُ يَا مُهَيِّمُ
يَا مُزِيلُ خَلِصْنَا مِنَ الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
الْأَمَانُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ يَا ذَا النُّعْمَةِ

السَّابِغَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا

الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ خَلِّصْنَا مِنَ الْوَبَاءِ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْآمَنُ الْآمَنُ

الْآمَنُ يَا مَلِكًا لَالِئَامُ يَا غَنِيًّا

لَا يَضَامُ يَا قَبِيحًا لَالِئَامُ خَلِّصْنَا

مِنَ الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْآمَنُ

الْآمَنُ الْآمَنُ الْآمَنُ يَا قَابِغًا

لَا يَزُولُ يَا عَالِمًا لَا يَنْسِي يَا بَاقِيًا

لَا يَفْنَى خَلِّصْنَا مِنَ الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

يَا اللَّهُ الْآمَنُ الْآمَنُ الْآمَنُ

يَا حَسْبُ

يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا صَدَّاقُ لَا يَطْعَمُ بِأَعْنِيَا

لَا يَفْتَقِرُ خَلِصْنَا مِنَ الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ

يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عِلْمٍ

يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ

يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ

خَلِصْنَا مِنَ الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ الْإِيمَانُ يَا مَنْ هُوَ فِي

سُلْطَانٍ قَوِيٍّ يَا مَنْ هُوَ ذَاتُ قُدْرَةٍ

يَا مَنْ هُوَ فِي عِلْدٍ مُحِيطٍ يَا مَنْ هُوَ فِي

عَزَّيْزٌ لَطِيفٌ يَا مَن هُوَ فِي اَطْفَفِ شَرِيفٍ

يَا مَن هُوَ فِي مُلْكٍ غَنِيٍّ خَلَصْنَا مِنْ الْوَيْلِ

يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ الْاَمَانُ الْاَمَانُ الْاَمَانُ

يَا مَن هُوَ مِنْهُ يَرْهَبُ الْعَاصُونَ يَا مَن

هُوَ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ يَا مَن هُوَ إِلَيْهِ

يَرْغَبُ الرَّاہِدُونَ يَا مَن هُوَ إِلَيْهِ يَلْجَأُ

الْمُلْجِئُونَ يَا مَن إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمَذْئِبُونَ

خَلَصْنَا مِنْ الْوَيْلِ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ

الْاَمَانُ الْاَمَانُ الْاَمَانُ نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

يَا عَالِمُ يَا قَائِمُ يَا حَاكِمُ يَا عَفِيفُ يَا غَفُورُ يَا شَكُورُ

يَا صَبُورُ يَا وَدُودُ يَا رَوْفُ يَا عَطُوفُ يَا قُدُّوسُ

يَا قَيُّوْمُ

يَا قَبُومُ يَا سَمِيعُ يَا مَنِيعُ يَا مُرْتَفِعُ يَا رَفِيعُ يَا شَفِيعُ

يَا بَدِيعُ يَا وَاسِعُ يَا حَافِظُ يَا مُغِيثُ يَا مُجِيبُ يَا خَا

لِقُ التَّوْبِ يَا نَوَّارُ قَبْلَ كُلِّ نُورٍ خَلَصْنَا مِنَ التَّوْبَاءِ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ

يَا مَنْ هُوَ تَوَلَّاهُ فَضَّلُ يَا مَنْ هُوَ ذَكَرُهُ حُدُّ

يَا مَنْ هُوَ انْسَه لَذِيْدُ يَا مَنْ هُوَ مَلِكُ

قَدِيمُ يَا مَنْ هُوَ نَعْدُ لَطِيفُ يَا مَنْ

عَظَاوُهُ شَرِيفُ يَا مَنْ هُوَ أَمْرُهُ حَكْمُ

يَا مَنْ هُوَ عَزَابُهُ عَذْلُ خَلَصْنَا مِنَ التَّوْبَاءِ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ

يَا مَنْ هُوَ فِي الْمَوْتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْقَضَاءِ

حَقُّهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْقُبُورِ قَضَاوُهُ يَا مَنْ
هُوَ فِي الْقِيَمَةِ حَكْمُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْمَوْقِفِ
هَيْبَتُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْعُقُوبَةِ عَذْلُهُ يَا مَنْ
هُوَ فِي النَّارِ عَذَابُهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ
خَلَصْتَنَا مِنَ الْوَبَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْإِمَامُ
الْأَمَانُ الْأَمَانُ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ يَا
أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ يَا مَنْ هُوَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ نَسْأَلُكَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُصَرِّفَ عَنَّا الْوَبَاءَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ الْأَمَانُ الْأَمَانُ يَا مَنْ أَنْتَ الَّذِي
بَحَيْثَ أَبْرَأَهِمْ مِنَ النَّارِ وَجَعَلْتَ هَابِرًا وَسَلَامًا
يَا مَنْ أَنْتَ الَّذِي كَشَفْتَ الضَّرَّ عَنْ أَيُّوبَ وَوَهَبْتَ

لَهُ أَهْلُهُ وَمِثْلُهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرِي
لِلْعَالَمِينَ يَا مَنْ أَنْتَ الَّذِي سَمِعْتَ نِدَاءَ ذَكِّيَا وَهَبْتَ
لَهُ عَلَى الْكِبَرِ عِلْمَهَا ذَكِّيَا يَا مَنْ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ عَلَى
مُوسَى وَهَارُونَ وَنَجَّيْتَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا مَنْ أَنْتَ
الَّذِي أَخْرَجْتَ يُوسُفَ مِنَ الْجُبِّ وَالْيَحْيَى يَا مَنْ أَنْتَ الَّذِي
رَدَدْتَ عَلَى يَعْقُوبَ بَصَرَهُ بَعْدَ مَا أَبْصَرَ يَا مَنْ أَنْتَ
الَّذِي نَجَّيْتَنَا مِنْ شَرِّ الْعَبَاوَةِ وَأَفْرِ الدُّنْيَا وَمُجِيرُنَا مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ وَتُنْقِذُنَا مِنْ أَهْوَالِ الْقِيَمَةِ وَتَسَلِّمُنَا مِنْ عَذَابِ
النَّارِ تَقْدِ خِلْنَا الْجَنَّةَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَايَةُ الْمَقْتَدَرُ
وَمُخِّنُ الْمُقَدَّرِينَ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَمُخِّنُ الْمَمْلُوكِ
وَالْقَوِيُّ وَنَحْنُ الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَفِيُّ
وَاحِدٌ لَا شَرِيكَ لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

حَقُّهُ يَا مَنْ هُوَ فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ
هُوَ فِي الْقَبْرِ حَكْمُهُ يَا مَنْ هُوَ الْمَوْفِقُ
لَمْ يَمُوتْ فَتَحْنُ عِبَادُ سَوْفَ نَمُوتُ أَجْرُ نَامِنِ
النَّارِ بِعَفْوِكَ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَارْ
زُقْنَا النَّظَرَ إِلَى جَهَنَّمَ الْكَرِيمِ فِي الْآخِرَةِ بِكَرَمِكَ
وَأَصْرِفْ عَنَّا الْوَبَاءَ وَالطَّعْنَ وَالطَّاعُونَ وَأُغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا وَلِأُمَّهَاتِنَا وَأَوْلَادِنَا وَازْوَاجِنَا
وَدَرِّقَاتِنَا خَاصَّةً وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
عَامَّةً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْجَابَةِ جَدِيرٌ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ لَجَمْعِهِنَّ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا قَدِيمُ
بِحَقِّ لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا كَلْبُ نَعِيدُ يَا كَلْبُ نَسْتَعِينُ
أَهْدِنَا

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
عَنِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الْفَاسِقِينَ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ

مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ

الْآخْصَارَ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرُ

سَلْنَاكَ إِلَّا مِبْرَاءً وَنَذِيرًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه خلقه ومظهرها

طفه محمدنا أهل بيته الطيبين الطاهرين وبعد جونات

مصدق جلال ومبدع عزت واقبال اميد يع وحكم منيع صا

شدد كه حضرات فخلصين حق ومسلمين امولى مطلق

صدوات الله عليه بايد امور سبعة را شعاع خود سازند

واحدي از اينها هيچ يك از ان را ترك نماند و چون از ان

امور دائره منيعه مبارکه مرويده از امير المؤمنين عليه الصلوة
والسلام بود که بايد در کردن هر يك از عيادت حضرت قلید

باشد و کیفیت آن در تیز و هر يك و بعضی از دوستان

خفی بود لهذا لازم آمد که مخلص بنحو اجمال بیان نمایم

خفی نماید که اصل دائره مبارکه پنج بود و حضرت دو دائره

دیگر بر آن افزوده مع شئونات دیگر چند فقره در وصف

آن بحر بی بیان فرموده اند مخلص فارسی عرض مینمایم

ممالیش فرموده اند که الان که روز قد است هر اینده

پنجشنبه یکسانیکه تابع حکم خدا شده اند در منظر اکبر

این تحفه علیا و هبه عظمی را نرسد کسی و محزون

نشود وقتی که اخذ کنند آنرا و بگردن خود بیارند و پس

بد رستیکه اینست حفظ او فر و کل خیر و قسم بجان که اینست خودم

فور کبیر پس نیست احدیکه عمل نماید باین دائره الامیر ^عصل

بر خود ورد نمیشود دعا و این حکم مقضی است

و من ضامنم بر او و هر کس مالک شود او را بهتر است

زیاد

از برای او از آنکه مالک شود شرق و غرب ارض را و ما ذلک

علی الله بعزیز و کسانیکه تابع شده این نور ساطع و احقی

است از حق بر ایشان اعظم حقی باینکه بسازند و عمل کنند

بر آنچه از نیکه امر نمودم و ترک نکنند در روز و شب زیرا

که انوار قدس در او مکنون است و انوار انفس مخزون

و ظهورات حضرت قد و قس مکشوف و الاجنه فردوس

مختوم و نعماء انچه خلاق خلق کرده است در زیر ظلال

مجمع و چیزیکه خطور نکند بر قلب احدی از تقریرات طاق

رضوان مصون و از آنچه نیز بیک اراده نماید عبد و احاطه

نماید علم الله تعالی از کل خیر و وجود خدا مقدار است آگاه باشد

الافضل خداست معادله نمیکند بحر فی ازان همه انچه از

یکه افتاب بر او تابیده و اینست فوض عظیم من میثم که

مردی را از شیعه خود مکر اینکه در کوفتش باشد انچه از

یکه من امر دیگر دم زیرا که قتل کنند او قتل کنند و کل

خیر است و عمل کنند بر او عمل کنند و بر کل خیر است و بد

وید دستیکه عزیز تر است او در پیش من از گویستر احمر

و نور اصف و در هر مقدور دست مستند و لکن چون در قدر است

و روز طهور و قاف قدر است در مقام رجعت اظمان نمودم

ایم ثمه قصوی را از مبادی اولی تا اینکه ناقص نشود از

احدی چیزی از خیر و ایام رب خود بشی بوسان بسوی آخر

لخوان و لجه خود تا احادی قول نکند از صغیر و کبیر از مرد

وزن و داخل بشود در تحت این وجهت جامع کسیکه سبقت

گرفته بجهت غنایت الله از رب او نیست از برای فیض رب

تو بخار و تمام شدن و بد دستیکه این حرزی است از برای شیع

ما از تود ما از جمیع شرف و بیدی و رسیدن بکل خیر و برکت

پس هر کس اخذ نماید او را خذ کرده خط او فراتهای کلامه

صلی الله علیه و علی ابائه و روی فلا اچیت

سبب عیون و ابی القاسم لایعنی لاهل البیت

الهم صل علی من نزل علی من علی الانبیاء

و انک شرف الصلوات المصطفی من اهل البیت فانه

مع مستراحی الا بعد شهابه الله

لیا و لیست

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

بجاء

دائمه ثانيه يك اسم از اسماء فوقانيه اينست هو البر هو السلام

هو المتكبر هو الله هو اللطيف هو اللطيف يا ذا الجلال والإكرام

هو الله هو اللطيف هو الوديع هو الحي هو المعبود

هو الجور هو الله هو اللطيف هو الرحمن هو الحكيم

بازد الايدي الباسط هو المقصود وبعد از ان بنويسد و دائره

ثالثه در هر خانه از این شکل اسم اعظم را و این شکل اینست

☆ III H III H

وینوسی در دائره رابعه حروف کونیه و مرخان اول

ص ۱۱۱ د و ح ا ب گ س ک ۱۱۱ ه ج ه ن م

صد ۹۱۹ ع ۹۹۱۱ ششم ۹۹۱۱ هفتم

ما ۱۹۱۱ هـ سنة ۱۲۹۱ هـ نهم ۱۹۱۰ هـ دهم

ما یازدهم و دوازدهم

بسم الله الرحمن الرحيم ان الله كان غفورا رحيما وحيث طلب حلت

ان الله كان عزيزا حكيمًا ^{۱۳} وحيث نودوه ووزن لا يخرنهم الفز الا كبري وحيث

نزل فرجهم بما اتهم من فضله ^{۱۴} وحيث فتح افقنا للفتح آمينا
وحيث نصرت براعدنا ونصر الله ^{۱۵} نصر العزيزا وحيث غلبت برخصنا
وان جندنا لهم الغالبون وحيث وسيدك بعلم ومركز حلم عبادك ^{۱۶}

الكتاب والحكمة وحيث عموم بركات دنيا واخرت ولسوف يعطيك
ربك قرضي ونويسين در وسط دائره هفتم مربع هفتم در هفت

و در هر خانه ازان بنويسين بحساب هفت ^{۱۷} و اولادهم

که حضرات مخلصين اين دايره را هميشه در گردن داشته باشند
و هرگاه مطلب مهمي رود دهد و خواهد که ختم دائره ^{۱۸} بعمل

از روز يازدهم ماه شروع کنند باين نحو که بعد از هر نماز
علاوه بر نگاه داشتن در پيش خود تا نوزده روز سبب الله را

با اين اسماء مبارکه فردي قیوم حکیم عدل قدوس وائيه
که مناسب مقصود است و در دائره مبارکه نوشته شده

نوزده مرتبه بخوان بعد از آن بگويد ^{۱۹} صل على محمد و آل محمد

و شيعه محمد بعد از آن دستها را و بوجه کن بسوی

اسمان فضل و بگويسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني اسألك

ابقاء الفريدينه و داء التوبيتيه و دال دوام الدميويه

و حاء الحيوه السعدنيه و باء نيا بيع الحكيم و قاف

القدر

وقاف العدة ويا اليقين وواو الوجود وصيم الملك وحاكم
 وكاف الكبرياء وميم الملكوت وعين العناية ودال الدلالة
 ولام اللطف وقاف العيون ودال الديان وواو الولاية
 وسين السكينة ان يصلي على محمد وال محمد وسبعة محمد
 وان تقصني حاجة ياد كن حاجت خود را پس بگو بحق تود
 وحبه الله العظيم الا عظيم وكبرياؤه وعظمته عليكم اذ
 لا يصف الواصفون كنهه فيه عليكم وبحجرتهم قدما
 لديكم بارك الله فيكم وعليكم وقالوا سمعنا واطعنا
 غفر لك ربنا واليك المصير حسبنا الله ونعم الوكيل
 نعم المولى ونعم النصير ولا حول ولا قوة الا بالله
 العلي العظيم وصلى الله على محمد وآله وسبعين^{الطيبين}

والسجدة والطاوي

آياتنا

علي والتمني انا انزل

ترتقوا ارا دما صلي الله

والسجدة والبروج اذا السجدة فقلت

والفخر والكرام

وحدث ارفق وطلال زروم در امير افندي طهران

9	12	20	22	21		1
142	101	109	127	120	112	120
22	22	22	22	2	1.	11
12.	121	122	121	122	122	102
22	22	2	11	19	22	100
12.	129	127	120	102	121	129
2	12	2	21	29	22	20
121	122	102	122	122	121	11
21	22	2	21	22	0	12
100	102	122	122	121	129	127
21	29	22	2	12	10	22
120	122	122	12	121	129	102
21	2	1	12	22	22	2
122	121	122	10	101	122	122

الله را می زنده است در هر یک از یاقوت و عقیقه و زرش

علو کر علو و علو
۱۲
۳

الموحد بالالف او نشی و غربت و امتیاز بی الاثر

نوشته فائده عظیم دارد علو کر
۱۹
صغیر

الاحد

طریقه ضم بنابر از سخن کل از صورت امام صی علو کر مرد است

که در شب یکشنبه در زلمت از غریب شروع کنند و قبل از شروع

باز ده مرتبه صلوات بر سوره و ال اهلها رشی بفرستند و چهل مرتبه

بیا الله بیلک نفسی بگوید بعد از آن دعا را بخواند و جمع هر مرتبه

بکلمات یارب که در سه بار دعا مذکور است برسد بر سجده

نهاده این قدر را رب کفر از نفس قطع شود و در آن سجده

کلمه حاجت خود را در دل قصد کند و بقیه امر الی طاعت عرفی عباد

و در هر شب ده مرتبه دعا را بخواند و هر روز ده مرتبه دعا را بخواند

تا اینکه باز به طور سابق در مرتبه صلوات بفرستد و چهل مرتبه دعا را بخواند

ببکشد و در سجده نذر کند و به مرتبه یا ذا الجلال والاكرام

ببکشد و عرض صاحبی به و ده شب که این طریق عمل نماید

و اگر تا صبح در نهد خود به به از سر گیرد و باید قبل از طلوع آفتاب

نما کند و اگر در بخت اول نماز از نیت بگذرد است

در بیان شرح و تفسیر و امام

الصلواتین و امام

نصیر الدین محمد بن

فیلان شریع و عالم عالم علی بن محمد از خواجگان

فیلان شریع و عالم عالم علی بن محمد از خواجگان

فیلان شریع و عالم عالم علی بن محمد از خواجگان

ایه و افوض امر را هفت نوبت بکریم و چون بدایه و هو اسرع الخاسرین

از صد نوبت بکریم ایه و افوض امر را و بر دایره زده نوبت بکریم رحمتنا الله

و نغم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر و جمع به الی صراط

مستقیم و بد یافزده نوبت بکریم و بئنا اتینا فی الدنیا حسنة

و فی الاخرة حسنة و قنا عذاب النار و بعد بکریم که بحق

الانبیاء علیهم السلام و بعزة محمد صلی الله علیه

و الیوسلم ان تقضی حاجتی یا قاضی الحاجات و چون به

ان هو الاذکر و العالمین و هفت نوبت بکریم ایاتک تعبد

و ایاتک نستعین و بئنا انک جامع الناس لیوم لا یریب

فیدر ان الله لا یخلف المیعاد بسم الله و علی جمیع الانبیاء

و المرسلین بحمتک یا ارحم الراحمین و بکریم و افوض

امر الی الله

و بکریم و بئنا

الرسول فاکتبنا

بکریم و افوض امر الی الله لآخر و بعد الی دعا برافزانه الهی من ذ الذکر

و قال فلم تجبه و من ذ الذی استغاثک فلم تجنأ و من ذ الذی استجرت فلم تجره و من ذ الذی

سَبَّلَ عَنْكَ فَلَمْ تُعْطِهِ وَمَنْ ذَا الَّذِي تَوَكَّلَ عَلَيْكَ
فَلَمْ تُكْفِهِ وَأَغْوَيْنَاهُ وَأَغْوَيْنَاهُ وَأَغْوَيْنَاهُ
يَا مُسْتَغِيثُ إِلَهِي أَغْنِنَا يَا مُغِيثُ وَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَمُسْتَحِقُّهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا خَشِيَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ سُبْحَانَكَ
أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَأَسْتَجِبْ نَعَادَنَا وَاشْفِنَا
شِفَاءً عَاجِلًا أَنْتَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي
يَا قَاضِيَ الْحُلُجَاتِ بِمَا زِلْنَا مِنْ مَوَاقِفٍ مَقْصُودِ عَالَمٍ وَبِرِّهِ اللَّهُمَّ يَا غَنِيَّ
يَا صَفِيَّ يَا مُبْدِيَّ يَا مُعِيدُ يَا فَعَّالُ مَا يُرِيدُ أَغْنِنَا
أَغْنِنَا بِحُلَاكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِفَضْلِكَ عَنْ سَوَاكَ
وَبِعَوْنِكَ وَدَبْلُ الْغَنَى ذُو الرَّحْمَةِ سَرَّارُ بَكْوَيْدِ وَأَنَا

الفَقِيرُ ذُو الْحَاجَةِ وَهُوَ بِمَا أَنْفَسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ بِهَلْ وَهُوَ مَرِيضٌ
حَسْبُ اللَّهِ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَهُوَ بِمَا أَنْفَسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ بِهَلْ وَهُوَ مَرِيضٌ
بَارِئٌ مَرِيضٌ بِرَبِّهِ نَسِيكَفِيهِمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَهُوَ بِرَبِّهِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, on aged, stained paper. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be in a different script or dialect. The paper shows significant water damage and discoloration.

